

Høringsnotat

**Forslag til forskrift om tilskudd til bygging og rehabilitering av anlegg
for idrett og fysisk aktivitet**

Høringsfrist 20. januar 2026

Innhold

1	Innledning	4
2	Bakgrunn for forslaget	5
2.1	Dagens tilskuddsordning for anlegg for idrett og fysisk aktivitet.....	6
2.1.1	Ny hjemmel i pengespilloven	6
2.1.2	Bestemmelser om tilskudd til anlegg for idrett og fysisk aktivitet	7
2.2	Høring om forslag til endringer i dagens tilskuddsordning	8
2.2.1	Forslag som ikke videreføres gjennom forskriftsregulering av tilskuddsordningen.....	8
2.3	Særlig om fylkeskommunens rolle	9
2.4	Forholdet til regelverket om offentlig støtte	10
3	Forskrift om tilskudd til bygging og rehabilitering av anlegg for idrett og fysisk aktivitet ..	12
3.1	Generelle bestemmelser	12
3.1.1	Formål (§ 1)	12
3.1.2	Virkeområde (§ 2)	13
3.1.3	Definisjoner (§ 3)	15
3.1.4	Økonomisk ramme for tilskuddsordningen, beregningsmodell mv. (§ 4)	15
3.2	Hvem som kan søke om tilskudd	17
3.2.1	Søknadsberettigede aktører til alle anleggs kategorier og til nærmiljøanlegg (§ 5), og til enkelte anleggs kategorier og til nærmiljøanlegg (§ 6)	17
3.2.2	Søknadsberettigede aksjeselskap, samvirkeforetak og stiftelser (§ 7)	19
3.2.3	Godkjenning av andre aktører (§ 8)	20
3.3	Anlegg det kan gis tilskudd til mv.	23
3.3.1	Tilskudd til ordinære anlegg og nærmiljøanlegg (§ 9) og godkjenning av nye anleggs kategorier mv (§ 10)	23
3.3.2	Kostnader som kan søkes dekket (§ 11), og som ikke kan søkes dekket (§ 12), krav til minstegrense for godkjente kostnader (§ 13) og tilskudd til kostnader ved rehabilitering av ordinære anlegg (§ 14).	25
3.4	Vilkår for tilskudd til ordinære anlegg og til nærmiljøanlegg	27
3.4.1	Vilkår for tilskudd til ordinære anlegg (§ 15)	27
3.4.2	Vilkår for tilskudd til nærmiljøanlegg (§ 16)	28
3.5	Beregning av tilskudd	29

3.5.1 Beregning av tilskudd til ordinære anlegg og tilleggselementer (§ 17) og økt tilskudd til ordinære anlegg og tilleggselementer (§ 18).....	29
3.5.2 Beregning av tilskudd til nærmiljøanlegg (§ 19) og økt tilskudd til nærmiljøanlegg (§ 20).....	31
3.5.3 Dugnadsarbeid (§ 21).....	32
3.5.4 Begrensninger av tilskuddets størrelse (§ 22)	33
3.6 Tilskuddsmottakers plikter for drift og bruk av anlegg	33
3.6.1 Tilskuddsmottakers plikter for drift og bruk og bruksbegrensninger (§§ 23 og 24)	33
3.7 Om saksbehandlingen, opplysningsplikt	38
3.7.1 Kunngjøring av nytt søknadsår (§ 26), krav til søknad om tilskudd til bygging (§ 27) og krav til søknad om tilskudd til rehabilitering (§ 28).....	39
3.7.2 Kommunens saksbehandling (§ 29)	39
3.7.3 Fylkeskommunens saksbehandling (§ 30)	40
3.7.4 Fylkeskommunens plikt til å sende inn oversikt over tildelinger, utbetalinger mv. (§ 31).....	42
3.7.5 Behandling av søknader fra Svalbard mv. (§ 32).....	42
3.7.6 Opplysningsplikt (§ 33).....	43
3.8 Utbetaling, krav til regnskap og kontroll	43
3.8.1 Utbetaling av tilskudd (§ 34).....	43
3.8.2 Bruk av rentemidler og inndratte tilskuddsmidler (§ 35).....	44
3.8.3 Krav til regnskap og revisorkontroll (§ 36).....	45
3.8.4 Krav til revisor (§ 37).....	45
3.8.5 Tilgang til opplysninger og anlegg (§ 38).....	46
3.9 Sanksjoner og klage	46
3.9.1 Inndragning av tildelt tilskudd (§ 39).....	46
3.9.2 Tilbakebetaling av utbetalt tilskudd (§ 40)	48
3.9.3 Klage (§ 41)	49
3.10 Ikrafttredelse, opphevelse av kongelig resolusjon, endring i annet regelverk mv.	50
4 Økonomiske og administrative konsekvenser	51
4.1 Fylkeskommunalt nivå.....	51
4.2 Kommunalt nivå.....	52

1 Innledning

Kultur- og likestillingsdepartementet sender med dette forslag til *Forskrift om tilskudd til bygging og rehabilitering av anlegg for idrett og fysisk aktivitet*, på høring.

Tilskuddsordningen er i dag regulert gjennom departementets *Bestemmelser om tilskudd til anlegg for idrett og fysisk aktivitet*¹ (heretter omtalt som «bestemmelsene»), og forvaltningen av ordningen er delegert til fylkeskommunene med hjemmel i Kongelig resolusjon av 3. april 1987. Tilskuddsordningen og fylkeskommunenes oppgaver knyttet til forvaltningen av denne foreslås nå regulert i forskrift med hjemmel i pengespilloven² § 12 tredje ledd første punktum. En forskriftsregulering av dagens tilskuddsordning sikrer samtidig økt rettslig forankring, forutsigbarhet og transparens i forvaltningen av overskuddet fra Norsk Tipping (heretter omtalt som «spillemidler») som fordeles til idrettsformål, jf. pengespilloven § 12 første ledd nr. 5.

Statens overordnede mål med idrettspolitikken er å legge til rette for at alle som ønsker det skal ha mulighet til å delta i idrett eller drive egenorganisert fysisk aktivitet. Som del av arbeidet med å nå regjeringens mål på idrettsfeltet, sendte departementet våren 2024 forslag til endringer i dagens tilskuddsordning på høring.³

Den overordnede tilbakemeldingen fra høringen i 2024 var at dagens tilskuddsordning fungerer bra, og at det ikke er behov for større endringer i denne. Departementets forslag til forskrift er derfor i all hovedsak en videreføring av gjeldende tilskuddsordning for anlegg for idrett og fysisk aktivitet. Det foreslås imidlertid enkelte endringer i tråd med de forslagene som ble lagt frem i departementets høringsnotat av 8. mai 2024. I tillegg foreslår departementet enkelte andre mindre endringer og justeringer i tilskuddsordningen som følge av at denne forskriftsreguleres.

Departementet gjør oppmerksom på at systematikken, paragrafnummereringen og strukturen i den nye forskriften kan bli endret i etterkant av høringen.

Departementet tar sikte på at forskriften trer i kraft 15. juni 2026. Dette samsvarer med tidspunktet for nytt søknadsår for tilskuddsordningen. Dagens bestemmelser om tilskudd til anlegg og fysisk aktivitet for 2025 vil gjelde frem til forskriften trer i kraft.

Den nærmere fordelingen av overskuddet til idrettsformål i tråd med den lovregulerte fordelingsnøkkelen er fastsatt i forskrift om fordeling av Norsk Tippings overskudd til idrettsformål⁴, jf. pengespilloven § 12 første ledd nr. 5, jf. annet ledd. Som følge av at dagens tilskuddsordning for anlegg til idrett og fysisk aktivitet foreslås forskriftsregulert, er det behov for å foreta mindre endringer i denne forskriften.

¹ Se [Bestemmelser om tilskudd til anlegg for idrett og fysisk aktivitet - 2025 \(V-0732 B\) - regjeringen.no](#)

² [Lov om pengespill \(pengespilloven\) - Lovdata](#)

³ [Høringsnotat-forslag-til-endringer-i-spillemiddelordningen-for-anlegg-til-idrett-og-fysisk-aktivitet.pdf](#) og [vedlegg-til-høringsnotat-pkt.-4.3-fordeling-av-ramme-mellom-fylker-i-ordinar-tilskuddsordning.xlsx](#)

⁴ [Forskrift om fordeling av Norsk Tippings overskudd til idrettsformål - Lovdata.](#)

Innenfor Kultur- og likestillingsdepartementets ansvarsområde er det også etablert andre tilskuddsordninger til anlegg som er finansiert av Norsk Tippings overskudd til idrettsformål. Dette gjelder blant annet tilskuddsordningen for løypetiltak i fjellet og overnattingshytter⁵ som forvaltes av Den Norske Turistforening (DNT) og tilskuddsordningen for nasjonalanlegg⁶ som forvaltes av departementet. Disse tilskuddsordningene er ikke berørt av denne høringen.

2 Bakgrunn for forslaget

Regjeringen ønsker å bidra til bred deltakelse og en mangfoldig og inkluderende idrett over hele landet. Bred deltakelse forutsetter gode rammevilkår både for organisert idrett og for egenorganisert idrett og fysisk aktivitet. Det skal være gode muligheter for deltakelse i idrett uavhengig av bosted. Det skal også være gode muligheter for deltakelse i idrett uavhengig av interesser og motivasjonsgrunnlag.

Utøvelse av idrett og fysisk aktivitet er avhengig av det finnes anlegg til å drive aktivitet. Anleggsinvesteringer er derfor en forutsetning for aktiviteten som utøves i lokalsamfunnene. Slike investeringer er store økonomiske løft for kommuner, idrettslag og andre foreninger. Statens tilskuddsordning fra Norsk Tippings overskudd til bygging og rehabilitering av anlegg til idrett og fysisk aktivitet i kommunene (heretter kalt «anleggsordningen») er derfor et viktig bidrag for å få realisert anlegg til idrett og fysisk aktivitet.

I 2022 igangsatte departementet et arbeid for å kartlegge hvordan dagens tilskuddsordning for anlegg for idrett og fysisk aktivitet kan innrettes bedre for å nå målet om å sikre befolkningen mulighet til å drive fysisk aktivitet, både i regi av den frivillige, medlemsbaserte idretten og gjennom muligheten for egenorganisert fysisk aktivitet. For å ivareta dette formålet bedre mener departementet at ordningen i større grad må innrettes slik at den bidrar til å sikre at de anleggene det er størst behov for bygges først.

I forbindelse med dette arbeidet gjennomførte departementet innspillsmøter i alle fylker med bred deltakelse fra kommuner, fylkeskommuner, idretten og andre frivillige organisasjoner som er berørt av tilskuddsordningen, blant annet fra friluftslivet, samt representanter fra egenorganiserte miljøer. Innspill fra møtene har bidratt til å danne grunnlag for departementets høringsnotat med forslag til endringer i dagens tilskuddsordning. Forslaget ble sendt på høring våren 2024 med høringsfrist 20. september. I punkt 2.2 i dette høringsnotatet redegjøres det nærmere for hvilke endringer som ble foreslått.

Flere forslag fra høringen i 2024 følges opp i utkast til forskrift og er utdypet i dette høringsnotatet.

⁵ [Føresegner om tilskot til løypetiltak i fjellet og overnattingshytter - 2025](#)

⁶ [Krav og retningslinjer for etablering av nasjonalanlegg av 15. januar 1997](#)

2.1 Dagens tilskuddsordning for anlegg for idrett og fysisk aktivitet

Lov 18. mars 2022 nr. 12 om pengespill (pengespilloven) skal ivareta de etablerte målene for den norske pengespillpolitikken, som i lovens formålsbestemmelse (§ 1) er tydeliggjort slik:

- a. å forebygge spilleproblemer og andre negative konsekvenser av pengespill
- b. å sikre at pengespill gjennomføres på en ansvarlig og trygg måte
- c. å legge til rette for at overskudd fra pengespill går til ikke-fortjenestebaserte formål.

Målet om å legge til rette for at overskudd fra pengespill tilfaller ikke-fortjenestebaserte formål, jf. § 1 bokstav c, hjemler et etablert prinsipp i norsk pengespillpolitikk om at pengespill ikke skal være en inntektskilde for private aktører. I pengespilloven § 12 er det gitt nærmere regler for hvordan overskuddet fra Norsk Tipping skal fordeles. Selskapets overskudd skal i sin helhet tilfalle de formål og tiltak som er angitt i bestemmelsens første ledd nr. 1 til 5, og i henhold til fastsatt fordelingsnøkkel. Etter første ledd nr. 5 skal det gjenværende overskuddet blant annet tildeles idrettsformål.

Etter bestemmelsens andre ledd kan departementet gi forskrift om fordelingen av overskuddet etter første ledd. Med hjemmel i denne bestemmelsen har Kultur- og likestillingsdepartementet blant annet fastsatt forskrift om fordeling av overskuddet til idrettsformål (jf. forskrift 12. mai 2022 nr. 2122 om fordeling av Norsk Tippings overskudd til idrettsformål). I tråd med forskriftens § 2 fordele Kongen andelen av Norsk Tippings overskudd til idrettsformål etter innstilling fra Kultur- og likestillingsdepartementet. Bestemmelsens andre ledd åpner for at departementet kan delegere oppgaven med å fordele midlene innenfor rammene av de enkelte idrettsformål nevnt i § 3 første ledd bokstav a til c.

Fordelingen av midler som årlig stilles til disposisjon for idrettsformålet «bygging og rehabilitering av anlegg for idrett og fysisk aktivitet i kommunene», jf. § 3 første ledd bokstav a er i dag delegert til fylkeskommunene gjennom Kongelig resolusjon av 3. april 1987. Fylkeskommunene saksbehandler søknader og oversender oversikter til departementet i tråd med bestemmelser fastsatt av Kultur- og likestillingsdepartementet, jf. § 3 andre ledd.

For tildelinger av tilskudd i 2026 gjelder [Bestemmelser om tilskudd til anlegg for idrett og fysisk aktivitet - 2025 \(V-0732 B\)](#).

2.1.1 Ny hjemmel i pengespilloven

Som følge av regjeringens tillitsreform i offentlig sektor og lovfestingen av det kommunale og fylkeskommunale selvstyret i kommuneloven⁷ fra 2018, har det vært behov for å foreta tilpasninger i deler av sektorlovgivningen for å sikre at oppgaver gitt fra statsforvaltningen til kommuner og fylkeskommuner tildeles med hjemmel i lov og forskrifter.

⁷ Lov 22. juni 2018 nr. 83 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven) § 2-1.

I Prop. 107 L (2023–2024) fremmet Kommunal- og distriktsdepartementet endringer i blant annet pengespilloven slik at loven gir nødvendig hjemmel for tildeling av oppgaver til fylkeskommuner og kommuner ved forvaltningen av overskuddet fra Norsk Tippings pengespill til formål etter pengespilloven § 12 første ledd nr. 5. Se kapittel 14 om pengespilloven med tilhørende særmerknad i kapittel 16. Hensikten med lovendringene som ble foreslått har ikke vært å endre eksisterende oppgavetildelinger, men å lov- og forskriftsfeste disse.

Pengespilloven § 12 nytt tredje og fjerde ledd trådte i kraft 1. januar 2025. Endringen innebærer at oppgaver til kommuner og fylkeskommuner i forbindelse med forvaltningen av overskuddet fra Norsk Tipping til blant annet idrettsformål (§ 12 første ledd nr. 5) ikke lenger kan delegeres, men skal tildeles disse i forskrift. Dagens tilskuddsordning for anlegg til idrett og fysisk aktivitet, som forvaltes av fylkeskommunene på grunnlag av delegert myndighet, er fortsatt gjeldende, jf. § 12 tredje ledd annet punktum.

Lovendringen innebærer imidlertid at eksisterende oppgavetildeling til fylkeskommunene og kommunene når det gjelder denne tilskuddsordningen skal fastsettes i forskrift.

Departementets forslag til ny forskrift om tilskudd til bygging og rehabilitering av anlegg for idrett og fysisk aktivitet følger opp pengespillovens krav.

2.1.2 Bestemmelser om tilskudd til anlegg for idrett og fysisk aktivitet

Bestemmelsene åpner for at det kan gis tilskudd til bygging og rehabilitering av anlegg for idrett og fysisk aktivitet. Det kan ikke gis tilskudd til kostnader knyttet til drift og løpende vedlikehold.

Det kan søkes om tilskudd til ordinære anlegg og nærmiljøanlegg. Ordinære anlegg er anlegg som i hovedsak skal ivareta konkurranse- og treningsvirksomhet for organisert idrettslig aktivitet. De tekniske kravene til mål og utforming av anleggene tar utgangspunkt i konkurransereglene til det enkelte særforbund. En rekke typer ordinære anlegg benyttes også i stor grad til egenorganisert aktivitet. Nærmiljøanlegg er utendørsanlegg som ikke er spesielt tilrettelagt for organisert konkurranseidrett, men hvor målsettingen er åpne og tilgjengelige aktivitetsanlegg for alle, beregnet for egenorganisert fysisk aktivitet.

Søknadsberettigede i dagens ordning er kommuner, fylkeskommuner, kommunale og fylkeskommunale foretak, idrettslag og organisasjonsledd i Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske komité, samt Sámi Valáštallan Lihttu med underliggende organisasjonsledd. Studentsamskipnader, sammenslutninger organisert under Norges Jeger- og Fiskerforbund, Det Frivillige Skyttervesen og Norges Bilsportforbund er også søknadsberettiget. Aksjeselskap, samvirkeforetak, stiftelser eller sammenslutninger med et idrettslig hovedformål om å bygge, eie og drifte anlegg for idrett og fysisk aktivitet, og som ikke har som formål å skaffe aksjeeierne økonomisk overskudd, og der mer enn 50 prosent av aksjene/andelene eies av aktører som selv kan søke om tilskudd kan søke dersom de fyller øvrige kriterier i ordningen. Alle som er nevnt over kan søke på alle anleggs kategorier i ordningen.

Den Norske Turistforening, sammenslutninger organisert under Friluftsrådene Landsforbund, samt Oslofjordens Friluftsråd, og Norsk Friluftsliv (unntatt Norges Jeger

og Fiskerforbund og Norsk Kennel Klub) er søknadsberettiget til friluftslivsanlegg. Norsk Kennel Klub er søknadsberettiget til hundesportsanlegg, og Norsk Organisasjon for Terrengsykling er søknadsberettiget til sykkelanlegg. Departementet kan, etter søknad, godkjenne andre organisasjoner som søknadsberettigede. Virksomheten må være landsdekkende og ha idrett og fysisk aktivitet som hovedformål.

I tillegg kan borettslag, bygdelag og velforeninger (unntatt hyttevelforeninger) søke om tilskudd til nærmiljøanlegg.

Departementet er ansvarlig for utforming av regelverket. Alle søknader sendes til den kommunen hvor anlegget ligger. For å kunne søke om spillemidler må anlegget være omtalt i en vedtatt kommunal plan som omfatter idrett og fysisk aktivitet, og kommunen må registrere anlegget i et sentralt register over anlegg i anleggsordningen (Anleggsregisteret). Kommunen fastsetter selv søknadsfristen, normalt i perioden juni–desember. Søknadene blir behandlet og eventuelt tildelt midler etterfølgende år. Det er fylkeskommunene som behandler og prioriterer søknader om tilskudd som oversendes fra alle kommuner i fylket. Departementet er klageinstans for vedtak truffet av fylkeskommunene i saker som gjelder søknader om tilskudd i form av spillemidler.

2.2 Høring om forslag til endringer i dagens tilskuddsordning

Kultur- og likestillingsdepartementet sendte forslag til endringer i anleggsordningen på alminnelig høring den 8. mai, med høringsfrist 20. september 2024. Det ble i alt sendt 26 forslag på høring (se forslagene i fotnote 3). Det overordnede formålet med forslagene var hvordan det gjennom justeringer i tilskuddsordningen, kan sikres at de anleggene det er mest behov for blir bygget først, slik at statens mål om en mangfoldig og inkluderende deltakelse i idrett og fysisk aktivitet kan realiseres. Hvilke forslag som videreføres følger av departementets vurderinger under kapittel 3 i høringsnotatet. I punkt 2.2.1 redegjøres det kort for hvilke forslag som ikke videreføres.

Det ble mottatt 150 høringsuttalelser innen høringsfristens utløp. Disse representerte om lag 250 aktører. Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske komité (NIF) avga innspill på vegne av NIF sentralt, samt 55 særforbund og 10 idrettskretser. I tillegg sendte noen særforbund og idrettskretser egne uttalelser. Det ble også mottatt uttalelser fra enkelte idrettsråd og idrettslag. Alle fylkeskommunene og rundt 80 kommuner sendte uttalelser. Det kom også inn om lag 20 innspill fra andre organisasjoner, blant annet innenfor friluftslivet.

2.2.1 Forslag som ikke videreføres gjennom forskriftsregulering av tilskuddsordningen

Følgende forslag fra høringen videreføres ikke i forskrift:

a. Løpende søknadsbehandling og utbetaling av tilskudd.

Søkere til hovedsakelig små og enklere anlegg, deriblant friluftslivet, har ved ulike anledninger meldt inn et ønske om en forenkling av søknadskravene og en raskere prosess fra søknad til tildeling av tilskudd.

Departementet foreslo derfor å innføre løpende søknadsbehandling og utbetaling av tilskudd til slike anlegg. Det ble også foreslått at slike søknader kunne sendes direkte til fylkeskommunen, og ikke via kommunene, for å spare tid, selv om dette ville bryte med prinsippet om gode behovsvurderinger. Det ble vurdert at for slike søknader, som utgjør en liten del av de samlede anleggsmidlene, var hensynet til raske avgjørelser og utbetaling av tilskudd til søkerne viktigere. Flertallet av høringsinstansene støttet ikke forslaget og mener at det er viktig at kommunene også er involvert i disse sakene. Videre var det flere høringsinstanser som ga uttrykk for at et «førstemann til mølla»-prinsipp vil føre til at kun de som søker tidlig i året vil være sikret tilskudd.

Departementet foreslår derfor at dagens praksis videreføres, og at det ikke legges opp til løpende saksbehandling. I denne vurderingen er det lagt vekt på at fylkeskommunene ikke ønsker en slik løsning, hovedsakelig fordi det vil gjøre det vanskeligere å foreta behovsvurderinger. Det er også tatt hensyn til at heller ikke friluftslivet ønsker en slik løsning. Dagens nærmiljøanleggsordning anbefales derfor videreført.

b. Søknad om tilskudd til det samme anlegget kan maksimalt fremmes tre ganger

Departementets begrunnelse for å foreslå en begrensning på hvor mange ganger det kan søkes om tilskudd til det samme anlegget var todelt: 1) tydeliggjøre at ordningen er rammestyrkt og ikke rettighetsbasert og 2) dagens praksis med at søknader som er formelt i orden før eller senere vil få tilskudd ikke er et godt grunnlag for å foreta reelle behovsvurderinger og prioriteringer mellom søknader. Departementets vurdering var at dersom en søknad ikke har fått tilsagn om tilskudd etter tre søknadsrunder, er det en indikasjon på at søknaden ikke er tilstrekkelig prioritert.

Flertallet av høringsinstansene støtter ikke forslaget om å innføre en begrensning på hvor mange ganger en søknad til det samme anlegget kan fremmes. Departementets registrerer at de fleste innspill tar utgangspunkt i en forutsetning om at dette er en rettighetsbasert tilskuddsordning, dvs. at søkere har krav på tilskudd. Dette medfører ikke riktighet.

Etter en samlet vurdering foreslår departementet ikke å innføre en søknadsbegrensning i forskriften. Departementet mener imidlertid at det er behov for bedre kostnadskontroll, samt synliggjøre at ordningen er rammestyrkt. Det foreslås derfor å tydeliggjøre i forskriften at ingen søkere har krav på tilskudd, at tilskudd skal tildeles i samsvar med fylkeskommunale og kommunale prioriteringer, og at byggestart før tilsagn skjer på eget ansvar. Søknader som ikke er prioritert skal avslås. Søknader som er blitt avslått kan fremmes på nytt, men det gis ingen sikkerhet om tilskudd.

2.3 Særlig om fylkeskommunens rolle

Utgangspunktet for departementets forslag til forskriftsregulering er at de oppgaver og det ansvaret fylkeskommunene har ved forvaltningen av dagens tilskuddsordning for anlegg for idrett og fysisk aktivitet skal videreføres.

I tillegg er det et mål at fylkeskommunens oppgaver og ansvar skal tydeliggjøres og styrkes gjennom forskriftsregulering av dagens tilskuddsordning.

Dette gir seg særlig utslag gjennom tre hovedgrep/tiltak:

- 1) Fylkeskommunen får plikt til å foreta vurderinger av anleggsbehovene i fylket og prioritere midler i henhold til disse (§ 30).
- 2) Fylkeskommunen får anledning til å benytte en andel på inntil 15 prosent av den totale økonomiske tilskuddsrammen tildelt den enkelte fylkeskommune til regionale prioriteringer (§ 18).
- 3) Fylkeskommunen gis utvidet myndighet til å foreta vurderinger og fatte enkeltvedtak på følgende områder:
 - a. behandle søknader om stenging av anlegg for mer enn seks måneder (§ 23)
 - b. gi forhåndssamtykke til særlige rettslige og faktiske disposisjoner over spillemiddelfinansierte anlegg (§ 25)
 - c. innhente nødvendige opplysninger og dokumentasjon fra søker og vurdere avslag på søknad dersom slik informasjon ikke mottas innen fastsatt frist (§ 33)
 - d. vurdere og foreta inndragning og kreve tilbakebetaling av tilskudd (§§ 39 og 40)
 - e. klageinstans for enkeltvedtak (§ 41).

2.4 Forholdet til regelverket om offentlig støtte

EØS-avtalen⁸ fastsetter regler om offentlig støtte som skal hindre at nasjonale eller lokale myndigheter gir fordeler til enkelte foretak eller næringer på en måte som skader samhandelen og konkurransen i EØS. For at disse reglene skal komme til anvendelse må støttetiltaket anses som «offentlig støtte», slik dette er definert i EØS-avtalen artikkel 61 (1). Hovedregelen er at nye støtteordninger skal notifiseres til ESA (EFTAs overvåkingsorgan) og innebærer at nye støttetiltak ikke kan iverksettes før ESA har truffet vedtak om at støtten er forenlig med EØS-avtalen.

Eksisterende støtteordninger som ble iverksatt før EØS-avtalens ikrafttredelse er ikke notifikasjonspliktig, men må fortsatt være i samsvar med EØS-avtalen. Endringer i eksisterende støtteordninger kan derimot være notifikasjonspliktige, jf. Avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol (ODA) protokoll 3, del II artikkel 1 b) om eksisterende støtte og 1 c) om ny støtte.

Endringer i eksisterende støtteordninger anses i utgangspunktet som ny støtte, som utløser en notifikasjonsplikt overfor ESA. Endringer av ren formell eller administrativ karakter vil likevel ikke anses som ny støtte og er følgelig ikke notifikasjonspliktig, jf. ESAs vedtak 195/04/COL artikkel 4.

⁸ <https://lovdata.no/dokument/NLX2/avtale/avt-1992-05-02-1>

Forslag til forskrift om tilskudd til bygging og rehabilitering av anlegg for idrett og fysisk aktivitet viderefører gjeldende tilskuddsordning til anlegg for idrett og fysisk aktivitet, som springer ut av den lovregulerte fordelingen av overskuddet fra Norsk Tipping etter pengespilloven § 12 første ledd. Et slikt system for fordeling av overskuddet, kalt spillemidler, til blant annet idrettsformål ble etablert lenge før EØS-avtalen trådte i kraft.

Første år med tilskudd til bygging av idrettsanlegg fra spillemidlene var 1949, fordelt av overskuddet fra Norsk Tipping i 1948. Forvaltningsansvaret for tilskuddsordningen ble delegert til fylkeskommunene i 1987⁹, som forvalter ordningen på grunnlag av Kultur- og likestillingsdepartementets *Bestemmelser om tilskudd til anlegg for idrett og fysisk aktivitet*. Tilskuddsordningen er et sentralt virkemiddel for å legge til rette for at befolkningen gis mulighet til å drive fysisk aktivitet både i regi av den frivillige, medlemsbaserte idretten og gjennom egenorganisert fysisk aktivitet. Ordningen skal bidra til finansiering av anlegg som er åpne for allmennheten og brukes til ikke-fortjenestebaserte formål.

Selv om tilskuddsordningen er rettet mot allmennyttige og ikke-fortjenestebaserte formål, vil likevel enkelte tilskuddsmottakere kunne drive økonomisk virksomhet, for eksempel knyttet til profesjonell idrett, og kan dermed være foretak etter regelverket for offentlig støtte i EØS-avtalen. Tilskuddsordningen er imidlertid utformet slik at den ikke skal gi selektive økonomiske fordeler til foretak som driver økonomisk aktivitet.

ESA har i flere avgjørelser lagt til grunn at tildeling av tilskudd i form av spillemidler etter gjeldende tilskuddsordning for anlegg for idrett og fysisk aktivitet utgjør en eksisterende støtteordning og dermed ikke er notifikasjonspliktig, jf. blant annet ESA-vedtak nr. 160/22/COL Sandnes Ulf Arena AS punkt 42 med videre henvisninger. ESAs praksis bygger samtidig på et grunnleggende prinsipp i vurderingen av offentlig finansiering av idrettsanlegg: Offentlig støtte til bygging av anlegg som er tilgjengelige for allmennheten og ikke benyttes til kommersielle formål, anses i utgangspunktet å falle utenfor virkeområdet for regelverket om offentlig støtte. Dette skyldes at støttemottakeren i slike tilfeller normalt ikke oppfyller vilkåret om å være et foretak, ettersom virksomheten ikke utgjør økonomisk aktivitet i EØS-rettslig forstand, jf. EØS-avtalen artikkel 61 nr. 1.

Departementet har vurdert om selve forslaget til forskriftsregulering av gjeldende tilskuddsordning og endringer i denne innebærer en notifikasjonspliktig endring av den eksisterende støtteordningen, jf. vedtak 195/04/COL artikkel 4.

Forslaget om å forskriftsfeste tilskuddsordningen bidrar til en tydeligere rettslig forankring av gjeldende ordning, som sikrer større grad av forutsigbarhet og transparens i forvaltningen av overskuddet fra Norsk Tipping til dette idrettsformålet.

Forskriftsfestingens anses å være av rent formell eller administrativ karakter, og etter departementets vurdering utløser den derfor ingen notifikasjonsplikt overfor ESA.

Det er imidlertid foreslått noen mindre endringer i tråd med enkelte forslag som ble lagt frem i høringsnotatet av 8. mai 2024, og som følge av at gjeldende tilskuddsordning skal

⁹ Kongelig. resolusjon av 3 april 1987.

forskriftsreguleres. Hovedprinsippene i ordningen videreføres og forskriften tydeliggjør at tilskudd skal gis til allmennyttige og ikke-fortjenestebaserte formål. Etter departementets vurdering ligger derfor endringene som foreslås innenfor rammene av gjeldende tilskuddsordning og anses dermed ikke som en notifikasjonspliktig endring av den eksisterende støtteordningen.

3 Forskrift om tilskudd til bygging og rehabilitering av anlegg for idrett og fysisk aktivitet

Departementets forslag om at dagens tilskuddsordning forskriftsfestes følger opp pengespillovens krav om at oppgaver til kommuner og fylkeskommuner i forbindelse med forvaltningen av overskuddet fra Norsk Tipping til blant annet idrettsformål skal tildeles disse i forskrift, jf. § 12 tredje ledd, se punkt 2.1.

Som det fremgår av punkt 1 i høringsnotatet er forskriften i all hovedsak en videreføring av gjeldende tilskuddsordning for anlegg for idrett og fysisk aktivitet. Det foreslås likevel enkelte endringer og justeringer i tråd med de forslagene som ble lagt frem i høringsnotatet fra 2024 og som følge av at tilskuddsordningen forskriftsfestes.

Beskrivelsene under «gjeldende regelverk» i dette kapittelet henviser til dagens bestemmelser.

Følgende deler av dagens bestemmelser er ikke foreslått forskriftsfestet, men vil bli fastsatt i årlig rundskriv av departementet:

- a. godkjente anleggs kategorier og anleggstyper det kan søkes om tilskudd til
- b. maksimale tilskuddsbeløp for den enkelte anleggstype

3.1 Generelle bestemmelser

Dette kapittelet omhandler forskriftens kapittel 1 om generelle bestemmelser om tilskuddsordningens formål (§ 1) og virkeområde (§ 2), definisjoner av sentrale begreper i forskriften (§ 3) og regler om økonomisk ramme for tilskuddsordningen (§ 4).

3.1.1 Formål (§ 1)

3.1.1.1 Gjeldende regelverk

Formålet med tilskuddsordningen er å gi befolkningen mulighet til å drive fysisk aktivitet både i regi av den frivillige medlemsbaserte idretten og gjennom muligheten for egenorganisert fysisk aktivitet.

De viktigste målgruppene er barn (6–12 år) og ungdom (13–19 år). I tillegg vil staten legge til rette for at personer med nedsatt funksjonsevne skal kunne delta i idrett og fysisk aktivitet ut fra sine ønsker og forutsetninger.

Det er et etablert prinsipp at tilskudd i form av spillemidler til idrettsformål ikke skal danne grunnlag for fortjenestebaserte eierformer eller omdannes til fortjeneste for private eiere.

3.1.1.2 Departementets vurdering

Det fremgår av Meld. St. 26 (2011–2012) *Den norske idrettsmodellen* at spillemidler til anlegg skal bidra til å legge til rette for at befolkningen skal kunne drive organisert idrett, gjennom den frivillige medlemsbaserte idretten, og egenorganisert fysisk aktivitet. Barn og ungdom (6–19 år) er de viktigste målgruppene for den statlige idrettspolitikken. Det foreslås ingen endringer i formålet med ordningen.

I forslag til forskrift om tilskudd til bygging og rehabilitering av anlegg for idrett og fysisk aktivitet foreslås det at prinsippet om at spillemidler til idrettsformål ikke skal danne grunnlag for fortjenestebaserte eierformer eller omdannes til fortjeneste for private eiere tydeliggjøres i formålsbestemmelsen.

Dette er en videreføring av etablert praksis i dagens ordning og i tråd med et av hovedprinsippene i pengespilloven om å begrense privat fortjeneste, og at inntekter fra pengespill skal tilfalle ikke-fortjenestebaserte formål. Prinsippet er særskilt vektlagt innenfor idrettsformålet om bygging og rehabilitering av anlegg for idrett og fysisk aktivitet (jf. § 3 første ledd bokstav a i forskrift om fordeling av Norsk Tippings overskudd til idrettsformål). Kommersielle aktører har i økende grad engasjert seg på idrettsområdet. Det er derfor viktig at regelverket for tilskudd til idrettsanlegg utformes på en måte som sikrer at bruken av idrettsanlegg foregår på den frivillige, medlemsbaserte idrettens premisser, eller som egenorganisert fysisk aktivitet. Dette prinsippet ivaretas flere steder i forskriften, blant annet i vilkårene for søknadsberettigede aksjeselskap (§ 7) og når det gjelder utlån/utleie til private fortjenestebaserte aktører (§ 24).

3.1.1.3 Departementets forslag

Formålet med tilskuddsordningen er å bidra til at alle som vil skal ha mulighet til å drive organisert idrett og egenorganisert fysisk aktivitet. Anlegg for barn og unge fra og med 6 år til og med 19 år, samt tilrettelegging for personer med nedsatt funksjonsevne, skal prioriteres.

Tilskudd fra ordningen skal ikke danne grunnlag for fortjenestebaserte eierformer eller omdannes til fortjeneste for private eiere.

3.1.2 Virkeområde (§ 2)

3.1.2.1 Gjeldende regelverk

Selv om bestemmelsene ikke regulerer eksplisitt tilskuddsordningens geografiske virkeområde, har bestemmelsene hatt sin naturlige anvendelse i Norge. Det følger av etablert forvaltningspraksis at bestemmelsene også er gitt anvendelse på Svalbard.

3.1.2.2 Departementets vurdering

Pengespilloven § 3 fastsetter lovens geografiske og funksjonelle virkeområde og angir at loven gjelder i Norge, på norsk kontinentalsokkel, på norske luftfartøy og skip, samt på Svalbard, Jan Mayen og bilandene. Departementet legger til grunn at forskrifter som fastsettes med hjemmel i pengespilloven har samme virkeområde som loven. Hvorvidt bestemmelsene i den enkelte forskrift er relevante for alle geografiske områder som omfattes av pengespilloven § 3 må vurderes særskilt, herunder også behovet for særlige tilpasninger slik at forskriftene skal kunne gis anvendelse.

Departementets forslag til forskrift om tilskudd til bygging og rehabilitering av anlegg for idrett og fysisk aktivitet gis med hjemmel i pengespilloven § 12 tredje ledd. Forskriften skal derfor anvendes innenfor samme geografiske virkeområde som angitt i pengespilloven § 3. Departementet foreslår derfor at det i forskriftens innledende kapittel inntas en bestemmelse om virkeområde som fastslår at forskriften har samme geografiske virkeområde som pengespilloven § 3. Det vises til § 2 i forskriften som henviser til pengespilloven § 3 om anvendelsesområde. Forskriften får derfor, i tillegg til fastlandet, også anvendelse på Svalbard, Jan Mayen, bilandene, norske skip og luftfartøy, samt innretninger på norsk kontinentalsokkel.

Selv om forskriften formelt er foreslått å gjelde innenfor samme geografiske virkeområde som pengespilloven, er det per i dag kun på Svalbard at forskriften har faktisk relevans og får praktisk anvendelse. Departementet foreslår derfor at § 2 om virkeområde utformes slik at den både henviser til pengespilloven § 3 og samtidig tydeliggjør at forskriften får anvendelse på Svalbard.

De særegne rettslige, administrative, geografiske og klimatiske forholdene som gjør seg gjeldende på Svalbard ligger til grunn for dagens praksis om at søknader fra søknadsberettigede aktører på Svalbard behandles av departementet, og at tilskudd tildeles på grunnlag av dagens bestemmelser så langt disse passer og med nødvendige tilpasninger for å ivareta likebehandling av søknadsberettigede aktører fra Svalbard. De alminnelige bestemmelsene om søknadsberettigede aktører, anleggstyper, økonomiske begrensninger, og vilkår for drift m.m. anvendes likt som i landet for øvrig.

For å sikre at søknadsberettigede aktører, blant annet på Svalbard, får reell tilgang til tilskuddsordningen på lik linje med søknadsberettigede aktører på fastlandet, er det derfor behov for at forskriften åpner for at denne kan anvendes på en måte som tar hensyn til lokale forhold, samtidig som den overordnede intensjonen og kriteriene for tilskuddsordningen opprettholdes. Departementet foreslår derfor at det i forskriften § 2 om virkeområde inntas en presisering om at forskriften gjelder så langt den passer og ut fra stedlige og administrative forhold.

Dagens praksis med at søknader om tilskudd fra Svalbard behandles av departementet foreslås videreført. Se punkt 3.7.5 om behandling av søknader fra Svalbard mv.

3.1.2.3 *Departementets forslag*

Det foreslås at det gis en bestemmelse om forskriftens virkeområde. Departementets forslag til forskriften § 2 klargjør forskriftens geografiske anvendelsesområde. Henvisningen til pengespilloven § 3 skal sikre at forskriften ikke får et snevrere virkeområde enn hjemmelsloven.

Samtidig presiseres det at forskriften får anvendelse så langt den passer, og med nødvendige tilpasninger ut fra stedlige og administrative forhold. Bestemmelsen åpner derfor for at deler av forskriften kan gjelde fullt ut, mens andre bestemmelser enten må tilpasses ut fra særlige forhold eller ikke vil være anvendbare i områder utenfor fastlandet. Dette dekker i utgangspunktet Svalbard, Jan Mayen, bilandene, kontinentalsokkelen, skip og luftfartøy.

Svalbard er eksplisitt nevnt i bestemmelsen fordi Svalbard er det eneste praktisk relevante området utenfor fastlandet hvor forskriften får anvendelse.

3.1.3 Definisjoner (§ 3)

3.1.3.1 *Gjeldende regelverk*

Dagens bestemmelser inneholder ikke et eget avsnitt med definisjoner.

3.1.3.2 *Departementets vurdering*

Departementet mener det er behov for at det innledningsvis i forskriften fastsettes en egen bestemmelse som definerer sentrale begreper som blir benyttet flere steder i forskriften.

3.1.3.3 *Departementets forslag*

Sentrale begreper foreslås definert i § 3 i forskriften.

3.1.4 Økonomisk ramme for tilskuddsordningen, beregningsmodell mv. (§ 4)

3.1.4.1 *Gjeldende regelverk*

Departementet fordeler spillemidlene til idrettsformål som hvert år avsettes til anlegg i fylkene. Den fylkesvise fordelingen av tilskuddsrammen til *ordinære anlegg for idrett og fysisk aktivitet* (ikke nærmiljøanleggene) følger en beregningsmodell der det tas hensyn til søknadsbeløp, innbyggertall og eksisterende anleggssituasjon i fylkene. Disse faktorene vektet etter følgende modell:

- søknadsbeløp vektet med 50 prosent
- innbyggertall vektet med 25 prosent
- anleggsdekning vektet med 25 prosent

Tilskuddsrammen til nærmiljøanlegg fordeles ved at hvert fylke får tildelt 50 prosent av det godkjente søknadsbeløpet for nærmiljøanlegg i fylket.

3.1.4.2 Departementets vurdering

Departementet sendte i 2024 to forslag på høring. Det ene var å videreføre den eksisterende fordelingsnøkkelen. Alternativet var at hver av faktorene vektet 1/3.

Selv om det var et flertall i høringen for å beholde dagens kriterier og vektingen mellom disse, mener departementet at lik vekting mellom kriteriene er en bedre løsning. En ordning med lik vekting mellom kriteriene vil bety at «søknadsbeløp» relativt sett teller mindre og dermed bidrar til at det blir mindre lønnsomt å fremme et stort søknadsvolum.

Dette vil virke sosio-økonomisk utjevner siden det i realiteten er de fylkene med kommuner som relativt sett har bedre økonomi til å bygge anlegg som vil tjene på at søknadsbeløp har en høy vekting. En slik vurdering finner støtte både hos Riksrevisjonen¹⁰ og Oslo Economics¹¹. Disse viser til at dagens vekting i for stor grad premierer de som har god økonomi til å bygge anlegg, noe som igjen bidrar til å forsterke økonomiske skjevheter.

I tillegg vil dagens vekting, der søknadsvolum prioriteres høyt, i mindre grad stimulere til at det foretas reelle behovsvurderinger.

Hovedargumentet fra høringen for å beholde dagens vekting var at i de fylkene der søkere allerede opplever lengst tid på å få tildelt tilskudd, vil få enda lenger ventetid med en omlegging av vektingen. Departementet viser til at ordningen er rammestyrkt, og at ventetid derfor ikke er relevant. Ingen søkere har en rett på tilskudd. For øvrig har regjeringen de senere årene økt tilskudd av spillemidlene til anlegg betydelig.

I dag utgjør totalt søknadsbeløp for nærmiljøanlegg beregningsgrunnlaget for fordeling av spillemidler. Dette er i strid med ovennevnte mål om å redusere fordelingen av å fremme mange søknader. Derfor foreslås det at fylkeskommunen kan benytte inntil 10 prosent av sin tildelte totalramme til nærmiljøanlegg. 10 prosent tilsvarer omtrent det samme som fylkene totalt sett bruker på nærmiljøanlegg i dag. Dette gir fylkeskommunen mulighet til eventuelt å bruke en lavere andel av rammen til nærmiljøanlegg.

Den nye modellen å fordele rammen til fylkene på innebærer at den samme fordelingsnøkkelen blir gjort gjeldende både for ordinære anlegg og nærmiljøanlegg.

Departementet mener videre at den enkelte fylkeskommune ikke kan få tildelt høyere tilskuddsramme enn det samlede årlige beløpet av godkjente søknader i det gjeldende fylket. Dette følger dagens praksis når det gjelder Oslo, som i flere år har fremmet et lavere samlet søknadsbeløp, enn det de kunne fått tilskudd til etter beregningsmodellen.

¹⁰ [Dokumentbase Dok 3 8 2008 2009.pdf \(stortinget.no\)](#) (s. 14–15)

¹¹ [Evalueringsrapport til anlegg for idrett og fysisk aktivitet | Oslo Economics](#)

3.1.4.3 *Departementets forslag*

Den samlede økonomiske rammen for tilskuddsordningen fordeles mellom fylkene etter følgende modell (tallene utregnes på fylkesnivå):

- 1/3 søknadsbeløp
- 1/3 anleggsdekning
- 1/3 innbyggertall

Fylkeskommunen kan benytte inntil 10 prosent av sin tildelte ramme til tilskudd til nærmiljøanlegg.

Den enkelte fylkeskommune kan ikke tildeles høyere tilskuddsramme enn summen av godkjente årlige søknadsbeløp for det gjeldende fylket.

Den økonomiske rammen til søknader fra Svalbard og andre områder som nevnt i forskriften § 2 beregnes og fastsettes særskilt av departementet ut ifra godkjente søknader.

3.2 Hvem som kan søke om tilskudd

I dette kapitlet omtales søknadsberettigede aktører til alle anleggs kategorier og til nærmiljøanlegg (§ 5), søknadsberettigede aktører til enkelte anleggs kategorier og til nærmiljøanlegg (§ 6), søknadsberettigede aksjeselskap, samvirkeforetak og stiftelser (§ 7) og godkjenning av andre aktører (§ 8).

3.2.1 Søknadsberettigede aktører til alle anleggs kategorier og til nærmiljøanlegg (§ 5), og til enkelte anleggs kategorier og til nærmiljøanlegg (§ 6)

3.2.1.1 Gjeldende regelverk

Dagens bestemmelser fastsetter et skille mellom aktører som er søknadsberettiget til alle godkjente anleggstyper, og aktører som kun er søknadsberettiget til særskilte kategorier av anlegg. Det vises til punkt 2.1.2 for en nærmere beskrivelse av hvem som kan søke om tilskudd til de forskjellige anleggs kategoriene.

3.2.1.2 Departementets vurdering

Departementets utgangspunkt er at dette ikke er en tilskuddsordning som er åpen for alle. Tilskuddsordningen ble opprettet for at staten skulle kunne bidra til at det ble bygget idrettsanlegg. I utgangspunktet har det vært kommunene som bygger anlegg og dermed har kunnet søke om tilskudd. Dessuten bygger idrettslag anlegg for sin virksomhet og er dermed søknadsberettiget.

I tillegg kan følgende organisasjoner søke om tilskudd (med særskilte begrunnelser):

- Studentsamskipnader; ut fra et særskilt behov for anlegg til studentidretten.
- Det Frivillige Skyttervesen; utfra at de bygger skyteanlegg som benyttes av skyttersporten.
- Norges Jeger- og Fiskerforbund; utfra at de bygger skyteanlegg som benyttes av skyttersporten.

- Norges Bilsportforbund; utfra at de organiserer aktiviteter for bilsport, men ikke er medlem av Norges idrettsforbund.

Nærmere om friluftslivsorganisasjoner

I senere tid er det også åpnet for at friluftslivsorganisasjoner kan søke om tilskudd til friluftslivsanlegg. Dette følger blant annet av Meld. St. 26 (2011–2012) *Den norske idrettsmodellen* (kap. 13) der Stortinget har gitt tilslutning til at friluftsliv i form av fysisk aktivitet, og anlegg for dette formålet, omfattes av idrettspolitikken.

Departementet mener det er viktig at regelverket skiller tydelig mellom hvem som kan søke, og hvem som ikke kan søke om spillemidler til bygging og rehabilitering av anlegg for idrett og fysisk aktivitet. Tilskuddsordningens formål er å legge til rette for anlegg til idrett og fysisk aktivitet. Departementet foreslår derfor å videreføre et allerede etablert prinsipp om at de aktørene som skal søke om spillemidler til anlegg (unntatt kommuner mv) må ha et idrettslig hovedformål, formulert som «idrett, fysisk aktivitet eller friluftsliv». Hovedformålet skal være beskrevet i eierorganisasjonens vedtekter.

I forskriften foreslås en eksplisitt oppstilling av hvem som kan søke om tilskudd til alle godkjente anleggs kategorier og til nærmiljøanlegg (§ 5), og til enkelte anleggs kategorier og til nærmiljøanlegg (§ 6). Unntaket er Norsk Friluftsliv, som er en paraplyorganisasjon for friluftslivsorganisasjoner. I gjeldende regelverk kan alle som er medlem hos Norsk Friluftsliv søke om tilskudd til friluftslivsanlegg og nærmiljøanlegg. Dette innebærer at det i realiteten er Norsk Friluftsliv som beslutter hvilke friluftslivsorganisasjoner som kan søke om tilskudd til slike anlegg ved at de kan ta opp nye medlemsorganisasjoner, som dermed automatisk blir søknadsberettiget. Departementet vurderer at dette er lite hensiktsmessig med hensyn til å sikre likebehandling av organisasjonene.

For å sikre at søkerne har et formål som samsvarer med formålsbestemmelsen i tilskuddsordningen, understreker departementet betydningen av vilkåret om at søkere må ha «idrett, fysisk aktivitet eller friluftsliv» som hovedformål. For friluftslivsorganisasjonene vil dette i praksis bety at de må ha fysisk aktivitet i form av friluftsliv som formål i tråd med Stortingets tilslutning til hva som er omfattet av idrettspolitikken. Departementet mener det er rimelig å stille krav som er i tråd med formålet med ordningen. Forslaget vil kunne medføre at enkelte organisasjoner som i dag er søknadsberettigede vil falle ut av ordningen dersom de ikke har fysisk aktivitet og friluftsliv som formål.

Nærmere om borettslag, velforeninger og bygdelag

Vilkår om hovedformål innebærer at borettslag, velforeninger og bygdelag ikke lenger vil kunne søke om tilskudd til nærmiljøanlegg. Departementet har i sin vurdering lagt vekt på at det tidvis oppstår utfordringer med å sikre at anlegg eid av slike foreninger faktisk er allment tilgjengelige og ikke blir forbeholdt private formål for beboerne i borettslagene, eller for medlemmer av vel og bygdelag. Det kan heller ikke utelukkes at tilskudd til etablering av et nærmiljøanlegg i borettslagets eie vil kunne påvirke verdien for den enkelte andelseier i form av økt fortjeneste ved videresalg. Dette vil i så fall være i strid

med det grunnleggende prinsippet for tildeling av overskuddet fra Norsk Tipping til idrettsformål, jf. pengespilloven § 12 første ledd nr. 5. Til sammenlikning er sameier etter sameieloven ikke søknadsberettiget i dagens ordning ut fra den samme betraktningen. Velforeninger og bygdelag er per i dag ikke lovregulert, og det finnes derfor heller ingen rettslig definisjon av disse organisasjonene. Selv om det i praksis benyttes en generell definisjon av disse, mener departementet det er utfordrende for fylkeskommunene å ta stilling til hvorvidt en organisasjon som definerer seg selv som velforening eller bygdelag skal anses som søknadsberettiget i tilskuddsordningen.

Søknadsberettigede til ulike anleggs kategorier

Departementet sendte i 2024 to forslag på høring når det gjelder hvilke anleggs kategorier søknadsberettigede aktører kan søke på. Det ene forslaget var å opprettholde dagens skille mellom de som kan søke om tilskudd til alle kategorier av anlegg, og de som kan søke om tilskudd til særskilte anleggs kategorier, se pkt. 2.1.2. Det alternative forslaget var å gi alle søknadsberettigede aktører mulighet til å søke tilskudd til alle anleggs kategorier.

Etter en helhetsvurdering mener departementet at det bør holdes fast ved at tilskuddsordningen skal være innrettet mot organisert og egenorganisert idrett og fysisk aktivitet, og at det er de som bygger anlegg for slik aktivitet som kan søke om tilskudd til ordinære anlegg. En utvidelse av søkeretten vil både utvanne og legge press på søknadsvolumet i ordningen. Departementet foreslår derfor at forskriften viderefører dagens skille som innebærer at enkelte aktører kan søke om tilskudd til bygging og rehabilitering av alle godkjente anleggs kategorier, mens andre aktører gis en mer begrenset søknadsadgang ved at disse kun kan søke om tilskudd til særskilte anleggs kategorier.

3.2.1.3 Departementets forslag

Dagens bestemmelser som fastsetter hvem som kan søke om tilskudd til alle anleggs kategorier og til nærmiljøanlegg videreføres i forskriften.

Presisering av krav om at søker skal ha idrett, fysisk aktivitet eller friluftsliv som hovedformål for å kunne søke om spillemidler til anlegg.

Departementet vil fastsette nærmere hvilke anleggs kategorier dette gjelder.

3.2.2 Søknadsberettigede aksjeselskap, samvirkeforetak og stiftelser (§ 7)

3.2.2.1 Gjeldende regelverk

Aksjeselskap, samvirkeforetak og stiftelser kan søke om tilskudd under særskilte vilkår. Vilkårene er blant annet at det må stå i vedtektene at disse har et idrettslig hovedformål om å bygge, eie og drifte anlegg for idrett og fysisk aktivitet, og at formålet ikke er å skaffe eierne eller stiftelsen økonomisk overskudd. I tillegg må en del tilleggsvilkår være oppfylt, blant annet at mer enn 50 prosent av aksjene eller andelskapitalen skal innehas av søknadsberettigede aktører.

Det er den enkelte fylkeskommune som vurderer om vilkårene for søknadsberettigelse er oppfylt og godkjenner aksjeselskap, samvirkeforetak og stiftelser som søknadsberettiget på bakgrunn av sin vurdering. Søkere med tidligere godkjente vedtekter skal sende vedtektsendringer til fylkeskommunen som så skal påse at vilkårene for søknadsberettigelse fortsatt er oppfylt.

Dagens bestemmelser gir departementet anledning til å gi dispensasjon fra vilkårene i «helt særegne tilfeller».

3.2.2.2 Departementets vurdering

Departementet mener det er viktig å opprettholde muligheten for at aksjeselskap og foretak skal kunne søke om tilskudd fra ordningen. Idrettslag skiller ofte ut eierskap og drift av anlegg slik at dette ikke skaper unødvendig risiko for den daglige driften i idrettslaget. Det er ofte nødvendig for idrettslag å inngå samarbeid med kommune eller kommersielle aktører for å kunne realisere større anlegg. Departementet foreslår derfor at dagens bestemmelser videreføres i forskriften § 7.

For å klargjøre dagens praksis foreslår departementet at § 7 første ledd skal lyde: Fylkeskommunen kan, etter søknad, godkjenne aksjeselskaper etter aksjeloven, samvirkeforetak etter samvirkeloven og stiftelser etter stiftelsesloven som søknadsberettiget, dersom de oppfyller vilkår fastsatt i denne bestemmelsen.

Departementets adgang til å gi dispensasjon fra vilkårene i helt særegne tilfeller foreslås ikke videreført. Dispensasjonsadgangen er ikke brukt. Dersom dispensasjonsadgangen skulle vært videreført måtte det utarbeides nærmere kriterier for hva som skulle til for å få godkjenning. Dette vurderes ikke som nødvendig eller hensiktsmessig.

3.2.2.3 Departementets forslag

Det foreslås en videreføring av dagens regelverk der aksjeselskap, samvirkeforetak og stiftelser kan søke om tilskudd dersom det i vedtektene er fastsatt et idrettslig hovedformål om å bygge, eie og drifte anlegg for idrett og fysisk aktivitet, og at formålet ikke er å skaffe eierne eller stiftelsen økonomisk overskudd. I tillegg videreføres tilleggskravene som følger av dagens bestemmelser for hhv aksjeselskap, samvirkeforetak og stiftelser.

Departementets adgang til å gi dispensasjon fra vilkårene i helt særegne tilfeller foreslås ikke videreført.

3.2.3 Godkjenning av andre aktører (§ 8)

3.2.3.1 Gjeldende regelverk

Etter gjeldende bestemmelser kan departementet, på bakgrunn av mottatt søknad og ut fra en skjønnsmessig vurdering, godkjenne andre organisasjoner som søknadsberettiget til tilskudd, selv om disse ikke omfattes av de ordinære kategoriene (kommuner, fylkeskommuner, idrettslag, stiftelser m.fl.) som er særskilt nevnt som søknadsberettiget i tilskuddsordningen. Slik godkjenning kan gis dersom organisasjonen er landsdekkende og har idrett og fysisk aktivitet som hovedformål.

3.2.3.2 Departementets vurdering

Departementets adgang til å godkjenne andre organisasjoner og aktører som søknadsberettiget til tilskudd ut fra en skjønnsmessig vurdering er begrunnet med behovet for å ha en viss fleksibilitet i tilskuddsordningen. Selv om hovedregelen er at tilskudd skal gis til aktører som faller inn under de klart definerte ordinære kategoriene, kan det finnes tilfeller der andre aktører kan ivareta et viktig behov som ikke dekkes av de ordinære søknadsberettigede aktørene. Dette gjelder særlig der det foreligger et udekket behov for spesifikke anlegg eller aktiviteter, eller der det er behov for å stimulere til innovasjon og mangfold i anleggstilbudet. Godkjenningsordningen fungerer dermed som en sikkerhetsventil, og bidrar til å ivareta behovet for en dynamisk og behovsbasert tilskuddsordning.

Departementet foreslår derfor å videreføre adgangen til å godkjenne andre organisasjoner eller aktører som søknadsberettiget til tilskudd, ut over dem som omfattes av §§ 5 til 7 i forskriften. Departementet foreslår at vurderingen av hvorvidt en ny organisasjon eller aktør kan godkjennes fortsatt skal bero på en konkret og skjønnsmessig vurdering. For å sikre at skjønnnet utøves innenfor klare og forutsigbare rammer, foreslås det at vurderingskriteriene forskriftsfestes. Dette vil styrke rettssikkerheten for søkerne og bidra til en mer enhetlig og transparent praksis. Det er etablert en restriktiv praksis for godkjenning av nye organisasjoner eller aktører, og departementet mener at denne praksisen skal videreføres. Adgangen til godkjenning skal begrenses til særlige tilfeller, noe som understrekes både gjennom ordlyden i bestemmelsen og gjennom forslaget om å forskriftsfeste vurderingskriterier. Godkjenning skal kun skje unntaksvis, og når aktøren oppfyller vilkår som tilsier at tilskudd er nødvendig for å ivareta ordningens formål.

Departementet foreslår at følgende vurderingskriterier inntas i forskriftens § 8:

Virksomhet som er landsdekkende

Kravet er ment å sikre at organisasjonen har en bred geografisk tilstedeværelse, som kan bidra til nasjonal måloppnåelse innenfor idrett og fysisk aktivitet. Dette er en videreføring av gjeldende vilkår.

Idrett, fysisk aktivitet eller friluftsliv som hovedformål

Kravet om at hovedformålet skal være idrett, fysisk aktivitet eller friluftsliv er ment å sikre at tilskuddet går til aktører som har sin hovedvirksomhet i tråd med ordningens formål. Dette bidrar til målrettet bruk av offentlige midler og styrker anleggsutviklingen innenfor prioriterte områder. Dette er en videreføring av gjeldende vilkår.

Aktivitet som i hovedsak er rettet mot barn og unge

Kravet må ses i sammenheng med at barn og unge er en prioritert målgruppe i statens idrettspolitik og støtter opp under regjeringens mål om å fremme fysisk aktivitet og inkludering blant unge.

Aktivitet som ikke er dekket av søknadsberettigede aktører etter §§ 5 og 6.

Kravet er ment å forhindre dobbeltfinansiering samtidig som det bidrar til å sikre at godkjenning kun gis der det foreligger et faktisk behov som ikke ivaretas av allerede søknadsberettigede aktører.

Ikke-fortjenestebasert formål

Kravet om ikke-fortjenestebasert formål sikrer at offentlige midler i form av spillemidler ikke brukes til kommersiell drift, men til aktiviteter som kommer fellesskapet til gode. Kravet må ses i lys av forskriftens formålsparagraf (§1).

Registrert i Frivillighetsregisteret

For å kunne registreres i Frivillighetsregisteret er det et vilkår at organisasjonen har et ikke-fortjenestebasert formål. Kravet om at organisasjonen eller aktøren er registrert i Frivillighetsregisteret gir derfor en formell bekreftelse på at organisasjonen er en frivillig eller ideell aktør.

Departementet mener at nevnte vilkår samlet sett gir et godt grunnlag for å vurdere hvilke organisasjoner og aktører som kan godkjennes som søknadsberettiget til tilskudd i ordningen. Forslaget om å presisere vilkår for godkjenning i forskriften skal sikre forutsigbarhet, likebehandling og transparens i vurderingen av søknadsberettigelse for aktører som faller utenfor de ordinære kategoriene av søknadsberettigede organisasjoner og aktører.

Det understrekes at åpningen for å kunne bli godkjent som ny søknadsberettiget aktør skal være snever. Oppfyllelse av kriteriene skal derfor være å anse som minimumskrav for å bli vurdert som søknadsberettiget, og at det ikke gir automatisk søknadsberettigelse. Hver enkelt søknad vil bli vurdert individuelt.

For å sikre en effektiv og ensartet behandling av søknader om godkjenning av nye organisasjoner eller aktører, foreslås det samtidig en hjemmel i forskriften for at departementet kan fastsette nærmere krav til dokumentasjon og søknadsprosess. Dette gir mulighet til å regulere praktiske og administrative forhold knyttet til behandlingen av slike saker, for eksempel gjennom retningslinjer eller veiledere, og bidrar til økt forutsigbarhet og kvalitet i saksbehandlingen.

I gjeldende bestemmelser (punkt 2.3) kan departementet i helt særegne tilfeller gi dispensasjon til andre søkere. Med forslaget til nye, utfyllende kriterier for godkjenning av andre søkere mener departementet at det ikke vil være behov for en slik dispensasjonsadgang.

3.2.3.3 Departementets forslag

Departementet foreslår at forskriften § 8 første ledd fastsetter en adgang for departementet til å godkjenne andre organisasjoner eller aktører som søknadsberettiget til tilskudd, begrenset til særlige tilfeller og basert på en konkret og skjønnsmessig vurdering. Det foreslås samtidig at forskriften angir hvilke kriterier som skal inngå i vurderingen.

Videre foreslås det en hjemmel i § 8 annet ledd for at departementet kan fastsette nærmere krav til dokumentasjon og søknadsprosess ved behandling av slike saker.

Departementets adgang til å gi dispensasjon fra vilkårene i helt særegne tilfeller foreslås ikke videreført.

3.3 Anlegg det kan gis tilskudd til mv.

I dette kapitlet omtales tilskudd til ordinære anlegg og nærmiljøanlegg (§ 9), godkjenning av nye anleggs kategorier, anleggstyper og tilleggselementer (§ 10), kostnader som kan søkes dekket (§ 11), kostnader som ikke kan søkes dekket (§ 12), krav til minstegrense for godkjente kostnader (§ 13) og tilskudd til kostnader ved rehabilitering av ordinære anlegg (§ 14).

3.3.1 Tilskudd til ordinære anlegg og nærmiljøanlegg (§ 9) og godkjenning av nye anleggs kategorier mv (§ 10)

3.3.1.1 Gjeldende regelverk

Ordinære anlegg er større idrettsanlegg som er åpne for allmenn idrettslig virksomhet og ikke underlagt fortjenestebaserte eierformer. Gjeldende bestemmelser fastsetter en oversikt over hvilke ordinære anleggs kategorier og anleggstyper det kan gis tilskudd til (se kapittel 2 punkt 2.6 i gjeldende bestemmelser om anlegg det kan søkes tilskudd til).

Det er fastsatt detaljerte krav til størrelse, utforming og funksjonalitet for den enkelte anleggstype innenfor de ulike anleggs kategoriene, og med fastsatte maksimale tilskuddsbeløp.

Dagens bestemmelser åpner for godkjenning av nye ordinære anleggs kategorier og anleggstyper. Anlegget må være innenfor tilskuddsordningens formål og tilfredsstillende de vilkårene som er gitt i bestemmelsene. Det følger av etablert forvaltningspraksis at departementet kan godkjenne nye anleggstyper ved behov gjennom årlige justeringer av bestemmelsene.

Nærmiljøanlegg er definert som mindre anlegg for egenorganisert fysisk aktivitet, særlig rettet mot barn og ungdom i alderen 6 til 19 år (jf. punkt 3.1.1). Anleggene skal være lett tilgjengelige, plassert i nærmiljøet og åpne for allmenn bruk uten krav om medlemskap eller betaling.

Det er fylkeskommunen som vurderer om et anlegg kan godkjennes som nærmiljøanlegg som det kan gis tilskudd til (se punkt 3.6 i gjeldende bestemmelser). I motsetning til ordinære anlegg er kravene til utforming og funksjon for nærmiljøanlegg formulert på et mer overordnet nivå. Det kan gis tilskudd til anleggstyper som faller inn under definisjonen av nærmiljøanlegg, og som har tilnærmet samme funksjon og bruksområde som de anleggstypene som er listet opp i bestemmelsene. Tilskudd kan kun gis til utendørs nærmiljøanlegg som benyttes til egenorganisert idrett og fysisk aktivitet. Det er videre et krav at anleggene er allment tilgjengelige. Bestemmelsene gir en ikke-uttømmende oppstilling av eksempler på anleggstyper og elementer det kan gis tilskudd til, som områder for ballaktivitet, friluftsliv, flerbruksanlegg og vinteraktivitet.

Fylkeskommunen har adgang til å godkjenne andre anleggstyper som nærmiljøanlegg, forutsatt at de har tilnærmet samme funksjon og bruksområde som de typene som er nevnt i eksempellisten i bestemmelsene.

3.3.1.2 Departementets vurdering

Departementet vurderer at stadige endringer i aktivitetstrender, og dermed anleggsbehov, samt kostnader i anleggssektoren gjør det nødvendig med jevnlig justeringer av hvilke anlegg som kan motta tilskudd og hvilke maksimale tilskuddsbeløp som skal gjelde.

Årlige justeringer av nye ordinære anleggs kategorier og anleggstyper har vært etablert praksis gjennom lang tid og departementet foreslår at praksisen videreføres. Det foreslås derfor at forskriften § 9 fastsetter at anleggs kategorier og -typer det kan gis tilskudd til, samt maksimale tilskuddsbeløp, skal fastsettes årlig av departementet. Dette vil følges opp av departementet i form av et eget rundskriv som viderefører dagens kapittel 2.6 i bestemmelsene. Forskriften § 9 må forstås i sammenheng med dette rundskrivet. Rundskrivet vil revideres årlig.

Videre foreslås det at dagens adgang for fylkeskommunene til å gi tilskudd til nærmiljøanlegg ut fra en skjønnsmessig vurdering til anlegg som har tilnærmet samme funksjon og bruksområde som i eksempellisten videreføres. Anleggene må være i tråd med tilskuddsordningens formål og øvrige vilkår. Dette er viktig for å imøtekomme lokale behov og nye aktivitetsformer som ikke er fanget opp i opplistingen av eksempler på nærmiljøanlegg som det kan søkes om tilskudd til, forutsatt at anleggene er i tråd med tilskuddsordningens formål og øvrige vilkår som gjelder. Dette er særlig viktig for nærmiljøanlegg, som ofte har lav terskel for bruk og skal stimulere til egenorganisert idrett og aktivitet særlig blant barn og unge. Forslaget bidrar til å ivareta både forutsigbarhet og nødvendig dynamikk i forvaltningen av tilskuddsordningen.

Dagens bestemmelse, som gir fylkeskommunen adgang til å gi tilskudd til nærmiljøanlegg som ikke er spesifisert, men som har tilnærmet samme funksjon eller bruksområde, og er innenfor tilskuddsordningens formål, og ellers tilfredsstiller vilkårene, foreslås videreført.

Selv om dagens bestemmelser gir departementet adgang til å oppdatere oversikten over tilskuddsberettigede anleggs kategorier, anleggstyper og tilhørende maksimale tilskuddsbeløp, er ikke adgangen til å godkjenne nye anleggstyper eksplisitt regulert i bestemmelsene.

Departementet foreslår derfor at det i forskriften inntas en bestemmelse som gir departementet hjemmel til å godkjenne nye anleggs kategorier, anleggstyper og tilleggselementer, samt maksimale tilskuddsbeløp.

Forslaget om å innføre en slik hjemmel i forskriftens § 10 innebærer en formalisering og tydeliggjøring av dagens praksis. Bestemmelsen gir departementet hjemmel til å godkjenne nye anleggs kategorier, anleggstyper og tilleggselementer, forutsatt at de er i tråd med tilskuddsordningens formål og oppfyller øvrige vilkår i forskriften. Samtidig fastsetter departementet maksimale tilskuddsbeløp for disse.

Bestemmelsen vil, etter departementets vurdering, bidra til økt forutsigbarhet og transparens i forvaltningen, samtidig som den sikrer nødvendig fleksibilitet til å møte nye behov i sektoren.

3.3.1.3 Departementets forslag

Departementet foreslår at gjeldende praksis knyttet til årlig fastsettelse av tilskuddsberettigede anleggstyper og tilhørende tilskuddssatser videreføres i forskriftens § 9. Bestemmelsen gir en tydelig hjemmel for at oversikten over anlegg det kan gis tilskudd til, samt maksimale tilskuddsbeløp, fastsettes i rundskriv, som revideres årlig.

Videre foreslås det at dagens praksis forskriftsfestes ved at § 10 gir hjemmel for at departementet kan godkjenne nye anleggs kategorier, anleggstyper og tilleggselementer innenfor ordningens formål og vilkår.

3.3.2 Kostnader som kan søkes dekket (§ 11), og som ikke kan søkes dekket (§ 12), krav til minstegrense for godkjente kostnader (§ 13) og tilskudd til kostnader ved rehabilitering av ordinære anlegg (§ 14).

3.3.2.1 Gjeldende regelverk

I dagens bestemmelser er det gitt en oversikt over hvilke typer anleggs kostnader det kan gis tilskudd til og hvilke det ikke kan gis tilskudd til. I hovedsak kan det gis tilskudd til bygging av anlegg, rehabilitering av anlegg og kjøp og/eller innredning av eksisterende anlegg. Det kan ikke gis tilskudd til f.eks. drift og vedlikehold, leie/kjøp av grunn, løst utstyr, digitale kostnader, lekeplassutstyr/barnehageutstyr eller forbruksmateriell.

Det er satt en minimumsgrense for godkjente kostnader for når det kan gis tilskudd. Denne er satt til 150 000 kroner for ordinære anlegg og 50 000 kroner for nærmiljøanlegg. Enkelte unntak er gitt på ordinære anlegg gjeldende kart, skilting og innendørs belysning.

Det stilles i utgangspunktet vilkår om at et anlegg må ha vært i bruk i minst 20 år før det kan søkes om tilskudd til rehabilitering. Det er gitt noen unntak fra dette for anleggselementer som har særlig stor slitasje, f.eks. idrettsgulv. For disse, og for nærmiljøanlegg, kan det søkes om tilskudd til rehabilitering etter 10 års bruk (for skitrekking gjelder 15 års bruk).

3.3.2.2 Departementets vurdering

Hvilke kostnader som kan søkes dekket, og hvilke kostnader som ikke kan søkes dekket følger av bestemmelsene og fylkeskommunens forvaltningspraksis. Departementet foreslår i hovedsak at dagens bestemmelser videreføres i forskriften, men med enkelte endringer.

Kostnader som ikke kan søkes dekkes er foreslått regulert i forskriften § 12.

Bestemmelsens første ledd omfatter følgende kostnader:

- kostnader til drift og vedlikehold av anlegg

- prosjekteringskostnader
- kostnader som ikke direkte angår aktivitetsflater og nødvendige tilleggselementer
- finansieringskostnader med unntak av renter på byggelån i byggeperioden
- kostnader til reguleringsarbeider, tilknytningsavgifter, kommunale avgifter eller gebyrer for leie eller erverv av grunn.

Bestemmelsens annet ledd gir en detaljert oppstilling av hvilke kostnader som ikke kan dekkes. Dette er i hovedsak en videreføring av oppstillingen som følger av bestemmelsene og forskriftsfesting av etablert forvaltningspraksis. Lekeplasser er ikke omfattet av den statlige idrettspolitikken, og det foreslås derfor presisert at kostnader til dette ikke er omfattet av tilskuddsordningen.

Oppstillingen av kostnader som ikke kan dekkes etter § 12 annet ledd er ikke ment å være uttømmende, og ordlyden gjenspeiler dette. Dette innebærer at kostnader som tilsvarer, eller er sammenlignbare med de som er nevnt omfattes av bestemmelsen.

Departementet er kjent med at det fra enkelte aktører er et ønske om at tilskuddsordningen også bør åpne for at andre kostnadstyper skal kunne søkes dekket. Dette gjelder særlig driftskostnader, prosjekteringskostnader og kostnader til lekeplassutstyr (NS EN 1176).

Departementet mener videre at tilskudd til kostnader ved rehabilitering av ordinære anlegg er godt dekket i tråd med dagens praksis, jf. § 14. Etter departementets vurdering vil utvidelse av hvilke kostnader som kan dekkes medføre en stor økning i tilskudd til de anleggene som blir tildelt midler, og færre anlegg vil få tilskudd.

Departementet foreslår å videreføre dagens mulighet til i helt spesielle tilfeller å kunne avvike fra vilkårene om brukstid før det kan søkes om tilskudd til rehabilitering (§ 14). Dette vil f.eks. kunne dreie seg om tilfeller som har oppstått på bakgrunn av *force majeure*.

Etter departementets vurdering er det imidlertid behov for en oppjustering av minimumsgrensen for at anlegg skal være søknadsberettiget til 200 000 kroner for ordinære anlegg og 100 000 kroner for nærmiljøanlegg. Oppjusteringen er som følge av den generelle kostnadsutviklingen i samfunnet. Det er blitt vurdert å øke minimumsgrensen ytterligere, men det vil bety at en god del mindre anleggstyper vil falle utenfor tilskuddsordningen.

Vi foreslår at departementet i særlige tilfeller gis hjemmel til å fastsette andre minstegrenser enn det som følger av hovedregelen. Dette vil særlig gjelde anlegg som har lave kostnader. I dag gjelder dette merking av turveier, -løyper og -stier, og kart.

3.3.2.3 Departementets forslag

Hvilke kostnadstyper det kan, og ikke kan søkes tilskudd til videreføres i forskriften §§ 11, 12 og 14. Gjeldende krav til brukstid for å kunne søke om tilskudd til rehabilitering videreføres. Departementet kan i særlige tilfeller gi dispensasjon fra dette kravet.

Minimumsgrensen for godkjente kostnader økes til 200 000 kroner for ordinære anlegg og 100 000 kroner for nærmiljøanlegg. Departementet kan i særlige tilfeller fastsette andre minstegrenser enn det som følger av hovedregelen.

3.4 Vilkår for tilskudd til ordinære anlegg og til nærmiljøanlegg

I dette kapittelet omhandles vilkår for tilskudd til ordinære anlegg (§ 15) og vilkår for tilskudd til nærmiljøanlegg (§ 16).

3.4.1 Vilkår for tilskudd til ordinære anlegg (§ 15)

3.4.1.1 Gjeldende regelverk

Det er et vilkår at det er eier av anlegget som kan søke om tilskudd. Departementet kan, i helt særegne enkelttilfeller, gi dispensasjon fra dette vilkåret. Dispensasjonsadgangen praktiseres restriktivt, men gir f.eks. et idrettslag mulighet til å søke om spillemidler for å rehabilitere et anlegg som kommunen eier, og som kommunen ikke prioriterer.

Det stilles også vilkår om at søker må ha rett til grunnen hvor anlegget skal ligge i minimum 30 år, med visse unntak som framkommer av bestemmelsene.

Videre skal anlegget være fullfinansiert og omtalt i en kommunal plan som omfatter idrett og fysisk aktivitet.

Det stilles også krav om at anlegget må være universelt utformet, og at det må tilfredsstille krav til størrelse og funksjoner for den aktiviteten anlegget er ment for.

3.4.1.2 Departementets vurdering

Departementet vurderer at hovedregelen om at det er anleggseier som kan søke om spillemidler bør videreføres. Dagens bestemmelser åpner for at departementet kan gi dispensasjon fra dette vilkåret dersom særlige grunner foreligger. En slik restriktiv dispensasjonsadgang foreslås videreført. For at dispensasjon skal kunne gis, må både leietaker og eier av anlegget være søknadsberettigede. Det presiseres at øvrige vilkår for å motta tilskudd må være oppfylt, blant annet kravet om at søker (dvs. leietaker) må ha avtale om rett til å disponere grunnen der anlegget ligger for det tidsrommet som regelverket fastsetter. Det understrekes at dette skal være en snever unntaksmulig der helt spesielle hensyn gjør det formålstjenlig at andre enn anleggseier søker om spillemidler. Det vil f.eks. ikke være tilstrekkelig at eier og mulig søker begge ønsker eller finner det hensiktsmessig. Det er heller ikke tilstrekkelig at det vil være økonomisk lønnsomt for eier at andre står som søker av spillemidler. Siden dette vil gjelde i svært få tilfeller, og helt unntaksvis foreslås det at departementet har ansvaret for å vurdere om dispensasjon skal gis.

Videre har departementet vurdert om søknadsberettigede leietakere i anlegg eid av ikke-søknadsberettigede aktører skal kunne søke om tilskudd. Å åpne for en slik praksis ville krevd et svært detaljert avtaleverk, som ville vært vanskelig å utforme og fortolke. Det ville vært nødvendig å sikre søkers (idrettens) bruksrett til et privateid lokale i minst 30 år, som er et krav for å søke om tilskudd til ordinære anlegg. En slik løsning ville videre

skapt betydelige EØS-rettslige utfordringer siden spillemidler da vil kunne bli brukt til å utstyre og innrede, og dermed øke verdien av lokaler eid av kommersielle aktører som opererer i et marked. Dette bryter også med prinsippet om at overskuddet fra Norsk Tipping ikke skal tilfalle fortjenestebaserte formål.

Departementet understreker at ordningen åpner for at det kan søkes om tilskudd til anskaffelse/ kjøp/overtakelse mv av eksisterende lokaler for bruk til idrettslig aktivitet.

Departementet foreslår et tilleggsvilkår når det gjelder inkludering av anlegg i kommunale planer. I tillegg til dagens regelverk, der det står at et anlegg som det skal søkes om spillemidler til må være omtalt i en kommunal plan, foreslås det at anlegget også må være prioritert i en slik plan. Dette er for at kommunene skal ta en mer aktiv stilling til hvilke anlegg det er særlig behov for i kommunen. Dette tilleggsvilkåret følger av høringen i 2024, jf. § 29 om kommunal saksbehandling.

3.4.1.3 Departementets forslag

Vilkår om at det kun er eier av det aktuelle anlegget som kan søke om tilskuddsmidler videreføres.

Departementet kan gi dispensasjon til at leietaker kan søke om tilskudd der både leietaker og anleggseier er søknadsberettiget i tilskuddsordningen. Dispensasjonsadgangen er ment å kunne benyttes i helt særegne tilfeller og skal derfor praktiseres restriktivt. Øvrige vilkår for dispensasjon må være oppfylt.

Særlige vilkår justeres slik at et anlegg må være omtalt og prioritert i en kommunal plan som omhandler idrett og fysisk aktivitet, dersom det skal kunne innvilges tilskudd.

Det foreslås ingen øvrige endringer i dagens ordning når det gjelder de andre vilkårene som omtales i punkt 3.4.1.1.

3.4.2 Vilkår for tilskudd til nærmiljøanlegg (§ 16)

3.4.2.1 Gjeldende regelverk

Gjeldende bestemmelser fastsetter at vilkårene for tilskudd til ordinære anlegg gjelder tilsvarende for nærmiljøanlegg. Fra dette gjelder likevel følgende unntak:

- a. Rett til bruk av grunn skal ha minimum 10 års gyldighet
- b. Tilskudd til rehabilitering mv. kan gis tidligst etter 10 års bruk
- c. Nærmiljøanlegg er ikke omfattet av krav om omtale i kommunal plan

3.4.2.2 Departementets vurdering og forslag

Det foreslås at gjeldende bestemmelser om vilkår for tilskudd til nærmiljøanlegg videreføres, ved at vilkår for tilskudd som gjelder for ordinære anlegg også får anvendelse for nærmiljøanlegg.

Nærmiljøanlegg skiller seg fra ordinære anlegg ved at disse blant annet har lavere kostnadsnivå og enklere teknisk utforming. I tillegg har nærmiljøanleggene et «bredere» bruksområde/ formål (allmenn tilgjengelighet, egenorganisert aktivitet og lokal bruk). Det

er derfor nødvendig å fastsette enkelte unntak fra vilkårene som gjelder for ordinære anlegg.

Departementets vurdering er at gjeldende unntak ivaretar behovet for nødvendige tilpasninger. Dette gjelder først og fremst i forhold til anleggenes omfang og kompleksitet, men forenklede krav og tilpasninger i regelverket gjør det også enklere for mindre aktører å søke og gjennomføre prosjekter

En videreføring av gjeldende unntak for nærmiljøanlegg er derfor nødvendig for å ivareta ordningens intensjon og sikre at tilskuddsordningen fungerer etter sitt formål.

Gjeldende vilkår for tilskudd til nærmiljøanlegg foreslås videreført i forskriftens § 16.

3.5 Beregning av tilskudd

I dette kapittelet omhandles beregning av tilskudd til ordinære anlegg og tilleggselementer (§ 17), økt tilskudd til ordinære anlegg og tilleggselementer (§ 18), beregning av tilskudd til nærmiljøanlegg (§ 19), økt tilskudd til nærmiljøanlegg (§ 20), dugnadsarbeid (§ 21) og begrensninger av tilskuddets størrelse (§ 22).

3.5.1 Beregning av tilskudd til ordinære anlegg og tilleggselementer (§ 17) og økt tilskudd til ordinære anlegg og tilleggselementer (§ 18).

3.5.1.1 Gjeldende regelverk

Det kan søkes om tilskudd på inntil 1/3 av godkjente kostnader, med unntak for enkelte typer friluftslivsanlegg, der det kan søkes om tilskudd på inntil 50 prosent av godkjente kostnader. Tilskuddet er i tillegg begrenset av fastsatte, maksimale tilskuddssatser for den enkelte anleggstype. Maksimale tilskuddssatser er basert på satsene det året søknaden blir innvilget tilskudd.

Det kan gis økt tilskudd i form av oppjustering av ordinært tilskudd til anlegg i følgende områder:

- a. Troms, Finnmark og Svalbard: 25 prosent
- b. Nordland og Namdalen: 20 prosent
- c. Kommuner definert som pressområder¹² (gjelder til og med søknadsåret 2026): 15 prosent (pressområdetillegg)

Det kan gis et tillegg på 30 prosent av ordinært tilskudd til større kostnadskrevende anlegg som har fått godkjent status som interkommunalt anlegg av departementet. Det forutsettes at to eller flere kommuner bidrar med midler til investering og drift.

¹² Gjelder kommunene Bærum, Ullensaker, Lillestrøm, Lørenskog, Drammen, Oslo, Sandefjord, Kristiansand, Sandnes, Sola, Stavanger, Askøy, Bergen, Trondheim, Bodø, Tromsø, Fredrikstad, Moss, Sarpsborg.

3.5.1.2 Departementets vurdering

Departementet vurderer at hovedregelen om at det kan søkes om maksimalt 1/3 av søknadsberettigede kostnader i tilskudd, med unntak som nevnt over, og at tilskuddet i tillegg er begrenset av maksimale tilskuddssatser for de ulike anleggstypene bør videreføres.

Departementet mener at det er hensiktsmessig å bruke grensen på 1/3 for ytterligere å regulere tilskuddets størrelse.

Departementet foreslår å videreføre særregelen med mulig tilskudd på inntil 50 prosent, for følgende typer friluftslivsanlegg:

- a. turveier, turstier og tur-/skiløyper
- b. lysanlegg for turveier, turstier og tur-/skiløyper
- c. brutiltak knyttet til turveier, turstier og tur-/skiløyper
- d. skilting og merking av eksisterende turveier, turstier og tur-/skiløyper

I høringsnotatet fra 2024 foreslo departementet å erstatte dagens pressområdetillegg og tillegget for interkommunale anlegg med en ordning der fylkeskommunen kan gi en andel av fylkets tilskuddsramme som et ekstratilskudd til prioriterte anlegg, basert på fylkeskommunale behovsvurderinger. Formålet med dette forslaget er å imøtekomme påpekningene fra flere høringsinstanser om at det til dels er store ulikheter mellom fylkene og landsdelene når det gjelder utfordringer og behov for anlegg.

Flere av fylkeskommunene mener at ordningen med pressområdetillegg ikke bør videreføres. Ordningen inkluderer kommuner som ofte kommer høyt i målinger av kommuneøkonomi, som Bærum, Oslo og Sola. Departementet mener det vil være mer treffsikkert å overlate til regionene å definere behovene på bakgrunn av egne prioriteringer. Det poengteres at prioritering av områder med levekårsutfordringer vil bli ivare tatt ved at dette er ett av kriteriene fylkeskommunen skal bruke i sine behovsvurderinger, jf. § 30.

Departementet mener at anlegg som i dag kvalifiserer til interkommunale midler bør inngå i den fylkeskommunale prioriteringen. Dette gir fylkeskommunene muligheten til en styrket satsing på større interkommunale anlegg, ut over det dagens tilskuddsordning gir.

Videre mener departementet at det ikke er økonomisk rom for å beholde pressområdemidlene og det interkommunale tilskuddet samtidig som den regionale fleksibiliteten innføres. Fylkeskommunene mener at forslaget om et regionalt tillegg på 10 prosent av ordinært tilskudd vil være for lite hvis pressområdemidlene og det interkommunale tillegget tas bort. Departementet foreslår derfor at det regionale tillegget settes til maksimalt 15 prosent av fylkets tilskuddsramme beregnet i tråd med forskriftens § 4.

Det å overlate til fylkeskommunene å fatte beslutninger om ekstratilskudd til enkeltanlegg i regionene må ses i sammenheng med å styrke fylkeskommunens rolle som regional utviklingsaktør, og at fylkeskommunen er nærmere enn departementet til å fatte gode beslutninger basert på regionale behov. Det understrekes at fylkeskommunen vil ha en

plikt til å samarbeide med søknadsberettigede aktører (kommuner, idretten m.fl.) når behovsplaner skal utvikles, jf. § 30.

Departementet foreslår å videreføre dagens ordning med at fylkeskommunen kan gi et tillegg til ordinært tilskudd til anlegg i Finnmark, Troms, Nordland, Namdalen og Svalbard. En slik ordning følger samme prinsipp som enkelte andre geografisk rettede statlige støtteordninger, f.eks. differensiert arbeidsgiveravgift. Dagens praksis er at alle anlegg i de aktuelle områdene får tildelt dette tillegget.

Departementet foreslår å opprette et tilsvarende tillegg på 15 prosent på ordinært tilskudd for Oslo. Begrunnelsen for dette er at hele Oslo er definert som et pressområde, som betyr at alle anleggene Oslo søker om spillemidler til er inklusive 15 prosent pressområdemidler. Fjerning av pressområdetilskuddet vil derfor for Oslos tilfelle bety at tilskuddsrammen vil bli redusert tilsvarende i forhold til dagens fordeling. Oslo har særskilte utfordringer både mht. ledige arealer, byggekostnader og lav anleggsdekning. Det vil derfor være uheldig om en omlegging av anleggsordningen går ut over Oslo ved at de får en lavere andel av spillemidlene til anlegg. Forslaget om et eget tillegg for Oslo betyr i realiteten at Oslo opprettholder sitt relative tilskuddsnivå. På samme måte som for de andre fylkene gis Oslo også anledning til å disponere 15 prosent av sin ramme til særskilt prioritert anlegg.

Alle tilskuddsbeløp, inkludert økt tilskudd, er omfattet av begrensninger for tilskuddets størrelse etter § 22 i forslag til forskrift, dvs. at det samlede tilskuddet fra spillemidlene til idrettsformål ikke kan overstige 50 prosent av de søknadsberettigede kostnadene.

3.5.1.3 Departementets forslag

Det foreslås at dagens forvaltningspraksis i all hovedsak videreføres.

Fylkeskommunen kan gi økt tilskudd inntil 15 prosent av fylkets samlede tilskuddsramme etter § 4 til enkeltanlegg basert på regional prioritering etter § 30.

Det kan gis økt tilskudd til enkeltanlegg i utvalgte geografiske områder, jf. § 18.

Det vil ikke beregnes tillegg til områder som i gjeldende bestemmelser var definert som pressområder, eller til interkommunale anlegg.

Alle tilskuddsbeløp, inkludert økt tilskudd, er omfattet av begrensninger for tilskuddets størrelse etter § 22 i forskriften.

3.5.2 Beregning av tilskudd til nærmiljøanlegg (§ 19) og økt tilskudd til nærmiljøanlegg (§ 20)

3.5.2.1 Gjeldende regelverk

Det kan søkes om tilskudd på inntil 50 prosent av søknadsberettigede kostnader.

Tilskuddet er begrenset til 400 000 kroner per anlegg, med unntak for kunstisflater der det kan søkes om et høyere beløp avhengig av flatens størrelse.

Det kan gis et tillegg på 30 prosent av ordinært tilskudd til anlegg i områder med særskilte levekårsutfordringer, jf. Kommunal- og distriktsdepartementets områdesatsinger. Dette tillegget gjelder til og med søknadsåret 2026.

Samlet statlig tilskudd, dvs. tilskudd fra ordninger som forvaltes av staten, kan ikke overstige 50 prosent av godkjent kostnad i søknaden.

3.5.2.2 Departementets vurdering

Departementet mener gjeldende regelverk bør videreføres. Det kan søkes om tilskudd på inntil 50 prosent av søknadsberettigede kostnader. Det foreslås også å opprettholde det økte tilskuddet til områder med særskilte levekårsutfordringer. Det skal være en lav terskel for å bruke anlegg i denne ordningen. Å stimulere til at slike anlegg blir bygget i områder med levekårsutfordringer antas å ha en særlig gunstig effekt på det fysiske aktivitetsnivået hos barn og unge i slike områder.

3.5.2.3 Departementets forslag

Det kan søkes om tilskudd på inntil 50 prosent av søknadsberettigede kostnader. Departementet fastsetter maksimal tilskuddssats årlig.

Det kan gis et tillegg på 30 prosent av ordinært tilskudd til anlegg i områder med særskilte levekårsutfordringer, jf. Kommunal- og distriktsdepartementets områdesatsinger.

Samlet tilskudd fra spillemidlene til idrettsformål kan ikke overstige 50 prosent av søknadsberettigede kostnader, jf. § 22.

3.5.3 Dugnadsarbeid (§ 21)

3.5.3.1 Gjeldende regelverk

Verdien av dugnadsarbeid kan inngå i beregningsgrunnlaget for tilskudd. Dugnadsverdien skal beregnes av en kvalifisert fagperson. Søker av spillemidler kan ikke beregne dugnadsverdi på eget anlegg. Det er oppgitt flere vilkår om hvordan verdien av dugnad skal beregnes.

3.5.3.2 Departementets vurdering

Dugnad har tradisjonelt vært idrettens måte å bidra til realisering av anlegg på, i tillegg til statlig og kommunal finansiering. Departementet mener at dugnadsarbeid fortsatt er et viktig element i det å få realisert anlegg, ikke minst utenfor tettbygde strøk. Ordningen bør derfor opprettholdes. Vilkårene for beregning av dugnadsverdien er utviklet over lang tid og anses som hensiktsmessig.

3.5.3.3 Departementets forslag

Gjeldende bestemmelser om verdien av dugnad og beregningen av dette, som grunnlag for tildeling av tilskudd, videreføres.

3.5.4 Begrensninger av tilskuddets størrelse (§ 22)

3.5.4.1 Gjeldende regelverk

Samlet statlig tilskudd kan ikke overstige 50 prosent av godkjent kostnad i søknaden. Med statlig tilskudd menes finansiering av tilskuddsordninger som forvaltes av staten. Videre kan summen av offentlige og private tilskudd ikke overstige kontantutgiftene i prosjektet.

3.5.4.2 Departementets vurdering

Slik tilskuddsordningen praktiseres blir ikke beløpet for mva.-kompensasjon til idrettslag som bygger anlegg regnet inn i grunnlaget i vurderingen av om grensen på 50 prosent statlig tilskudd overskrides. Denne praksisen fører til uklarhet om hvordan 50-prosentgrensen skal forstås.

Departementet ønsker å forenkle og tydeliggjøre regelverket og foreslår at grensen på 50 prosent skal gjelde samlet tilskudd fra spillemidlene til idrettsformål, og ikke samlet tilskudd fra staten. Etter det departementet har oversikt over, gis det svært få andre statlige tilskudd til bygging eller rehabilitering av anlegg som omfattes av denne forskriften slik at endringen vil ha minimale økonomiske konsekvenser.

Maksimumsgrensen på 50 prosent begrunnes med at det er kommunene og idrettslagene som primært bygger anleggene, og at statens oppgave er å bidra med et tilskudd som skal dekke en andel av kostnadene. Departementet poengterer at det må være en vilje og evne lokalt til å realisere og drifte anlegg. Det er ikke en statlig oppgave, og derfor må det være en øvre grense på hvor stor den statlige finansieringsandelen kan være.

Departementet vurderer at vilkåret om at summen av offentlige og private tilskudd ikke kan overstige kontantutgiftene i prosjektet videreføres.

3.5.4.3 Departementets forslag

Samlet tilskudd fra spillemidlene til idrettsformål kan ikke overstige 50 prosent av søknadsberettigede kostnader. Summen av offentlige og private tilskudd kan ikke overstige kontantutgiftene i prosjektet.

3.6 Tilskuddsmottakers plikter for drift og bruk av anlegg

Dette kapittelet omhandler tilskuddsmottakers (anleggseiers) plikter for drift og bruk av et spillemiddelfinansiert anlegg og bruksbegrensninger for anlegget (§§ 23 og 24), samt regulering av disposisjoner over spillemiddelfinansierte anlegg som krever forhåndssamtykke (§ 25).

3.6.1 Tilskuddsmottakers plikter for drift og bruk og bruksbegrensninger (§§ 23 og 24)

3.6.1.1 Gjeldende regelverk

I henhold til gjeldende bestemmelser skal anlegg som er finansiert med spillemidler holdes åpne for allmenn idrettslig aktivitet i en periode på henholdsvis 30 år for ordinære

anlegg og 10 år for nærmiljøanlegg fra anleggets ferdigstillelse. I denne perioden har anleggseier plikt til å sikre at anlegget er tilgjengelig for idrett, fysisk aktivitet og friluftsliv. Anleggseier har ansvar for å sikre at anlegget vedlikeholdes og driftes på en måte som opprettholder funksjonalitet og tilgjengelighet.

Ved midlertidig stenging av anlegget plikter anleggseier å informere fylkeskommunen dersom stengingen varer utover tre måneder. Dersom det er aktuelt å stenge anlegget i mer enn seks måneder, må det innhentes samtykke fra departementet. I tilfeller der driften av anlegget står i fare for å opphøre, skal departementet varsles uten ugrunnet opphold.

Anleggseier har adgang til å overføre driften av anlegget til en annen aktør, herunder private, fortjenestebaserte virksomheter, forutsatt at anleggseier fortsatt disponerer anlegget til formål knyttet til idrett og fysisk aktivitet. Videre kan anlegget lånes eller leies ut til aktører som selv er søknadsberettigede etter bestemmelsene.

Det er fastsatt et forbud mot å inngå bruksavtaler med private, fortjenestebaserte aktører eller andre som ikke oppfyller kravene til søknadsberettigelse i tilskuddsordningen. Forbudet er forankret i det grunnleggende prinsippet om at spillemidler ikke skal generere økonomisk gevinst for private aktører, og skal sikre at eventuell fortjeneste ved bruk eller eierskap av spillemiddelfinansierte anlegg tilfaller anlegget og allmennheten.

Fra denne hovedregelen gjelder følgende unntak:

- Anlegget kan leies eller lånes ut for kortere tidsrom eller til enkeltstående arrangementer av begrenset varighet.
- Private barnehager og skoler kan gis adgang til å leie eller låne anlegget til undervisningsformål, under forutsetning av at slik bruk ikke kommer i konflikt med idrettens eller den egenorganiserte aktivitetens behov for tilgang til anlegget.

Unntakene er begrunnet med behovet for å ivareta fleksibilitet og samfunnsnyttig tilpasning innenfor rammen av tilskuddsordningens formål. Det er anlagt en restriktiv praksis for når det kan gjøres unntak i tråd med bestemmelsene. Dette må ses i sammenheng med at plikten til å holde anlegget åpent for allmenn idrettslig virksomhet.

Nærmere om kortvarig utleie og enkeltstående arrangementer

Unntaket som åpner for kortvarig utleie eller utlån til enkeltstående arrangementer, ivaretar hensynet til effektiv ressursutnyttelse og lokal aktivitet. Slike arrangementer kan bidra til økt bruk og synliggjøring av anlegget uten at det oppstår faste bindinger eller kommersielle disposisjoner i strid med tilskuddsordningens formål. Det er lagt til grunn at slik kortvarig bruk ikke innebærer risiko for at spillemidler indirekte omdannes til økonomisk gevinst for private.

I forvaltningspraksisen er det lagt til grunn at utleie eller utlån av spillemiddelfinansierte anlegg til private aktører for kortere perioder eller enkeltstående arrangementer kan tillates så lenge bruken er avgrenset i tid, og ikke innebærer en mer fast kommersiell utnyttelse.

Med *kortere periode* forstås normalt en varighet på inntil 3-4 dager. Perioder ut over 3-4 dager bør begrenses til færre enn 3-4 per år. Eksempler er messer, arenakonsserter mv. som krever opp- og nedrigging i forbindelse med arrangementet.

Med *enkeltarrangement* menes normalt arrangement med en varighet på inntil 3-4 dager, begrenset til 3-4 arrangement per år for det enkelte anlegg, og med et lengre opphold mellom hvert arrangement.

Departementet har videre presisert at slike kortvarige disposisjoner ikke skal medføre at anlegget fremstår som kommersielt drevet, og at inntekter fra utleie skal tilfalle anlegget og bidra til dets drift og vedlikehold. Det er et tydelig vilkår at bruken ikke fortrenger idrettens eller den fysiske aktivitetens behov for tilgang til anlegget.

En slik anvendelse av unntaksbestemmelsen er ment å sikre at anleggene kan benyttes til formål som fremmer lokal aktivitet og samfunnsengasjement, uten at det oppstår bindinger som strider mot tilskuddsordningens intensjon.

Utlån til private barnehager og skoler

Unntaket åpner for at private barnehager etter barnehageloven og private skoler etter privatskolelova kan gis adgang til å benytte spillemiddelfinansierte anlegg i forbindelse med undervisning, under forutsetning av at bruken er pedagogisk begrunnet og ikke kommersiell. Det er et krav at slik bruk ikke fortrenger idrettens eller den fysiske aktivitetens tilgang. Unntaket er begrunnet i hensynet til barns og unges tilgang til egnede fasiliteter for fysisk aktivitet i undervisningssammenheng og anses som en legitim del av anleggets samfunnsnyttige funksjon.

Nærmiljøanlegg skal ikke benyttes til å dekke den organiserte idrettens behov på fast basis. Bestemmelsene åpner likevel for at nærmiljøanlegg unntaksvis og i særlige tilfeller kan brukes til organisert fysisk aktivitet.

3.6.1.2 Departementets vurdering

Departementet vurderer at de gjeldende bestemmelsene om anleggseiers plikter og begrensninger ved bruk av spillemiddelfinansierte anlegg ivaretar formålet med ordningen på en tilfredsstillende måte. Regelverket sikrer at anleggene forblir tilgjengelige for allmenn idrettslig aktivitet over tid, og at offentlige tilskudd ikke omdannes til økonomisk gevinst for private. Samtidig åpner regelverket for nødvendig fleksibilitet gjennom dagens unntak fra hovedregelen om at anleggseier ikke kan inngå bruksavtaler med private, fortjenestebaserte aktører eller andre som ikke oppfyller kravene til søknadsberettigelse i tilskuddsordningen.

Unntakene fra hovedregelen er begrunnet i et behov for å legge til rette for samfunnsnyttig og lokal tilpasning, samtidig som spillemiddelordningens grunnleggende prinsipper ivaretas. Kortvarig utleie eller utlån til enkeltstående arrangementer muliggjør en bredere bruk av anleggene og kan bidra til lokal aktivitet og synliggjøring av anlegget. På mange steder er idrettsanlegget ofte det eneste store bygget/lokalet med en flate som er egnet for samling for kommunens innbyggere. Det vurderes derfor som hensiktsmessig å kunne gi

adgang til unntaksvis å avholde enkeltarrangement slik som bygdemøter, konserter, messer med mer. Departementet legger til grunn at slik bruk, når den er tidsavgrenset og ikke innebærer fast kommersiell utnyttelse, ikke strider mot tilskuddsordningens intensjon og formål. Det er et tydelig vilkår at bruken ikke fortrenger idrettens eller den fysiske aktivitetens behov for tilgang til anlegget.

Videre er det etablert praksis for at private barnehager og skoler kan benytte spillemiddelfinansierte anlegg i undervisningssammenheng, under forutsetning av at bruken ikke er til fortrengsel for idrettens og den fysiske aktivitetens behov for tilgang til anleggene. Departementet vurderer at unntaket bygger på en god og velbegrunnet avveining mellom hensynet til allmenn tilgjengelighet og behovet for å sikre gode oppvekstvilkår og fysisk fostring i utdanningssektoren.

Departementet viser til at det er etablert en fast og formålstjenlig forvaltningspraksis knyttet til anvendelsen av disse unntakene. Fylkeskommunene har en sentral rolle i vurderingen av slike disposisjoner. Disse skal være konkrete og basert på en helhetlig forståelse av anleggets funksjon, bruksmønster og lokal kontekst.

Nærmiljøanlegg skal i hovedsak tjene som lavterskeltilbud for egenorganisert fysisk aktivitet og være tilgjengelige for allmennheten, uten krav om medlemskap eller tilknytning til den organiserte idretten. Etter gjeldende bestemmelser skal nærmiljøanlegg ikke benyttes til å dekke den organiserte idrettens behov på fast basis. Departementet vurderer at dette prinsippet fortsatt er relevant og bør videreføres i forskriften. Samtidig åpnes det for at nærmiljøanlegg unntaksvis kan benyttes til organisert fysisk aktivitet så lenge slik bruk ikke fortrenger allmennhetens tilgang eller endrer anleggets karakter. En slik avgrensning bidrar til å opprettholde nærmiljøanleggets funksjon som et inkluderende og tilgjengelig tilbud, samtidig som det gir rom for fleksibel bruk der det er hensiktsmessig.

På denne bakgrunn foreslår departementet at dagens regler videreføres i forskriften. Bruk av og tilgang til (spillemiddelfinansierte) anlegg er under press, særlig i deler av landet med lav anleggsdekning. Det er derfor viktig å sikre prioriterte målgruppers tilgang til eksisterende og framtidige anlegg. Departementet forutsetter derfor at det fortsatt skal anlegges en restriktiv praksis når det gjelder anvendelsen av unntaksbestemmelsene.

Når det gjelder anleggseiers plikt til informasjon og varsling ved tidsbegrenset stengning av anlegg mv. mener departementet at det ikke er hensiktsmessig at staten skal behandle slike saker. Det foreslås derfor at oppgaven med å motta og følge opp slike saker legges til fylkeskommunen. Dette vil bidra til en mer effektiv og nærhetstilpasset forvaltning og er i tråd med fylkeskommunenes rolle som regional forvaltningsmyndighet for tilskuddsordningen.

3.6.1.3 Departementets forslag

Departementet foreslår at bestemmelsene om anleggseiers plikter og bruksbegrensninger videreføres i §§ 23 og 24 i forskriften med enkelte justeringer. Hovedregelen om at spillemiddelfinansierte anlegg skal være tilgjengelige for allmenn idrettslig aktivitet i henholdsvis 30 år for ordinære anlegg og 10 år for nærmiljøanlegg, fra anleggets

ferdigstillelse, opprettholdes. Tilsvarende videreføres forbudet mot å inngå bruksavtaler med private, fortjenestebaserte aktører og andre som ikke oppfyller vilkårene for søknadsberettigelse.

Departementet foreslår at unntakene fra forbudet mot bruksavtaler med private og ikke-søknadsberettigede aktører videreføres i forskriften.

Videre foreslås det at ansvaret for å motta og behandle varsler om midlertidig stenging av anlegg og fare for opphør av drift overføres fra departementet til fylkeskommunene som regional forvaltningsmyndighet for tilskuddsordningen.

3.6.2 Disposisjoner over anlegg som krever forhåndssamtykke (§ 25)

3.6.2.1. Gjeldende regelverk

Gjeldende bestemmelser fastsetter at anleggseier må innhente skriftlig forhåndssamtykke fra departementet før det foretas disposisjoner som kan påvirke anleggets tilgjengelighet, eierskap eller bruksområde. Dette gjelder blant annet:

- Salg eller overdragelse av anlegget til ny eier.
- Endringer i bruksformål som medfører at anlegget ikke lenger benyttes til idrett eller fysisk aktivitet.
- Langvarig utleie eller inngåelse av bruksavtaler med aktører som ikke er søknadsberettigede.
- Stenging av anlegget utover seks måneder.
- Eventuelle andre disposisjoner som kan ha betydning for bruken og allmennhetens tilgang til anlegget.

Kravet om forhåndssamtykke skal sørge for at spillemiddelfinansierte anlegg fortsatt ivaretar det opprinnelige formålet og forutsetningene tilskudd ble gitt på bakgrunn av og er tilgjengelige for allmenn idrettslig aktivitet i hele «bindingstiden».

Departementet kan i forbindelse med slikt samtykke fastsette vilkår som skal sikre at anleggets funksjon og tilgjengelighet ivaretas i tråd med spillemiddelordningens intensjon og formål. Det følger av etablert forvaltningspraksis at det settes vilkår om tilbakekreving av tildelte eller utbetalte midler dersom anlegget ikke lenger benyttes i tråd med formålet, eller dersom disposisjonen medfører brudd på vilkårene for tilskudd. Dette skal bidra til å ivareta tilskuddsordningens integritet og sikre at offentlige midler forvaltes i samsvar med intensjonen og forutsetninger for tildeling av tilskuddet.

3.6.2.2. Departementets vurdering

Departementet vurderer at det fortsatt er nødvendig å kreve forhåndssamtykke ved disposisjoner som kan påvirke anleggets eierskap, formål eller tilgjengelighet. Slike disposisjoner kan medføre at anlegget ikke lenger oppfyller vilkårene for tilskudd. Det er derfor viktig at de vurderes og godkjennes før gjennomføring.

Spillemidler er offentlige tilskudd som tildeles på grunnlag av tydelige vilkår knyttet til anleggets formål, bruk og tilgjengelighet. Når et anlegg som er etablert gjennom blant annet tildeling av slike midler ikke lenger ønskes benyttet i tråd med det opprinnelige formålet, kan det innebære at tilskuddet ikke lenger kommer allmennheten til gode i tråd med det sentrale vilkåret for tilskudd. For å sikre tilliten til ordningen, likebehandling og rettferdighet i forvaltningen av denne, og at offentlige midler ikke omdannes til fortjeneste for private eller andre som ikke oppfyller vikarene for søknadsberettigelse, følger det av fast forvaltningspraksis at departementet ved forhåndssamtykke som hovedregel fastsetter vilkår om helt eller delvis tilbakekreving av tilskuddet. En slik praksis er også viktig for å tydeliggjøre at tilskudd tildelt gjennom denne ordningen forutsetter varig samfunnsnytte, og at brudd på vilkårene for tilskudd kan få økonomiske konsekvenser.

Departementet foreslår at dagens regler videreføres i ny forskrift, men at myndigheten til å gi forhåndssamtykke og fastsette eventuelle vilkår, herunder tilbakekreving av tildelte og eller utbetalte midler, overføres til fylkeskommunene. Dette vil styrke den regionale forvaltningen av ordningen og bidra til mer effektiv og lokalt forankret saksbehandling. Fylkeskommunene har allerede en sentral rolle i oppfølging og kontroll av spillemiddelfinansierte anlegg og vil i kraft av sin rolle som forvaltningsmyndighet være godt egnet til å vurdere slike disposisjoner i lys av lokale forhold og behov. Overføring av myndighet forutsetter at det etableres klare nasjonale retningslinjer for fylkeskommunenes vurdering og fastsettelse av vilkår ved forhåndssamtykke, samt oppfølging av slike saker. Dette skal sikres en enhetlig praksis og ivareta anleggseiers rettssikkerhet og forutsigbarhet i forvaltningen av tilskuddsordningen.

3.6.2.3 Departementets forslag

Departementet foreslår å videreføre gjeldende bestemmelse om krav til forhåndssamtykke ved disposisjoner som kan påvirke eierskap, formål eller tilgjengelighet av et spillemiddelfinansierte anlegg, Se § 25 i forskriften.

Fordi vilkåret om tilbakekreving er et sentralt virkemiddel for å sikre at tilskuddet fortsatt er i tråd med ordningens formål, foreslås dette presisert i bestemmelsens annet ledd. Bestemmelsens ordlyd åpner likevel for at fylkeskommunene har adgang til å fastsette andre relevante vilkår ved slikt forhåndssamtykke.

Videre foreslår departementet at myndigheten til å gi forhåndssamtykke og fastsette eventuelle vilkår, herunder krav om helt eller delvis tilbakebetaling av tildelte eller utbetalte midler, overføres til fylkeskommunene.

3.7 Om saksbehandlingen, opplysningsplikt

Dette kapittelet omhandler forskriftens kapittel 7 som fastsetter regler om kommunens og fylkeskommunens saksbehandling, og departementets behandling av søknader fra Svalbard mv. I tillegg fastsettes en plikt for søker til å gi opplysninger og dokumentasjon som er nødvendig for å avgjøre søknaden.

3.7.1 Kunngjøring av nytt søknadsår (§ 26), krav til søknad om tilskudd til bygging (§ 27) og krav til søknad om tilskudd til rehabilitering (§ 28)

3.7.1.1 Gjeldende regelverk

Departementet kunngjør nytt søknadsår og åpner for innsending av nye søknader innen 15. juni hvert år. Søknadsåret utgjør perioden fra kunngjøring til fylkeskommunen har ferdigstilt sin saksbehandling påfølgende vår. Søknad må fremmes første gang senest søknadsåret etter ferdigstillelse av anlegget.

Søknader skal leveres via elektronisk søknadsskjema i anleggsregisteret. Søker må dokumentere at vilkårene for tilskudd er oppfylt. Vilåårene er spesifisert i bestemmelsene.

3.7.1.2 Departementets vurdering

Gjeldende regelverk vurderes som hensiktsmessig og foreslås i hovedsak videreført. Det foreslås imidlertid å gjøre en endring slik at søknader må fremmes første gang før anlegget er ferdigstilt. Endringen foreslås blant annet etter innspill fra fylkeskommunene om at det er uoversiktlig at det kan søkes om tilskudd lang tid etter at anlegget er ferdig. En slik endring bidrar også til å styrke oppfattelsen om at ordningen ikke er rettighetsbasert. Det understrekes at igangsetting av prosjekter skjer på eget ansvar, og at det ikke er noen garanti for å få tilskudd.

3.7.1.3 Departementets forslag

Gjeldende regelverk for kunngjøring av nytt søknadsår og krav til søknader for hhv. bygging og rehabilitering av anlegg videreføres. Krav til søknadsinnhold (tegninger, kostnadsberegninger mv.) framkommer av forskriften.

Søknad om tilskudd må fremmes første gang før anlegget er ferdigstilt.

3.7.2 Kommunens saksbehandling (§ 29)

3.7.2.1 Gjeldende regelverk

Ordinære anlegg som det skal søkes om tilskudd til må inngå i en kommunal plan. Kommunen skal i tillegg registrere anlegget i anleggsregistret. Videre skal kommunen påse at søknadene er fullstendige, vurdere søknadsbeløp og kostnadsoverslag.

Søknader skal oversendes elektronisk til fylkeskommunen innen 15. januar, sammen med en oversikt over alle søknader mottatt i kommunen.

Kommunen kan ikke avslå søknader.

3.7.2.2 Departementets vurdering

Departementet mener dagens regler om kommunens saksbehandling er hensiktsmessige og foreslår ingen endringer i disse.

Som følge av arbeidet med å sikre bedre behovsvurderinger, jf. pkt. 2 foreslår departementet at det innføres plikt om at kommunen i tillegg til å omtale anlegget i en kommunal plan, også må foreta en prioritering av de anleggene det skal søkes om

spillemidler til i forbindelse med det kommunale planarbeidet. I dette ligger at kommunen skal prioritere søknadene i samsvar med kommunens behovsvurderinger og planene kommunen allerede har vedtatt. Innføringen av en slik plikt vil etter departementets vurdering føre til at kommunene tar en mer aktiv stilling til anleggsbehovene i den enkelte kommune når kommunene utarbeider og reviderer planer.

Departementet mener forslaget er et viktig grep for å sikre at de anleggene som det er størst behov for blir prioritert og bygget først.

3.7.2.3 Departementets forslag

Gjeldende regler for kommunens saksbehandling videreføres i forskriften, men det innføres krav til at kommunen prioriterer søknader i samsvar med behovsvurderinger og kommunale planer, jf. forskriften § 29 sjette ledd.

3.7.3 Fylkeskommunens saksbehandling (§ 30)

3.7.3.1 Gjeldende regelverk

Fylkeskommunen skal påse at søknadene oppfyller vilkårene for å få tilskudd, inkludert korrekt beregning av tilskudd. Dersom vilkårene for tilskudd ikke er oppfylt, skal søknaden avslås.

Oversikt over søknader, fordelt på ordinære anlegg og nærmiljøanlegg, sammen med nødvendige informasjon for utbetaling av rammebeløp, skal sendes departementet innen 15. april.

Fylkeskommunen skal foreta prioritering av søknader og fordele midler i henhold til tildelt ramme for den enkelte fylkeskommune. Fylkeskommunen behandler søknadene og fatter vedtak om tildeling av tilskudd i den enkelte sak. Fylkeskommunen skal også utbetale tilskudd etter anmodning om utbetaling fra tilskuddsmottaker.

3.7.3.2 Departementets vurdering

Departementet mener gode kommunale og fylkeskommunale behovsvurderinger er vesentlig for å oppnå målsettingen om en treffsikker anleggsutvikling. I dette ligger blant annet at de anleggene det er mest behov for skal prioriteres ved at disse bygges først.

Departementet mener derfor at det er nødvendig at fylkeskommunene, som del av sitt i forvaltningsansvar, foretar vurderinger av anleggsbehovene i de enkelte fylkene, og at fylkeskommunene prioriterer midler til anlegg i samsvar med fylkeskommunenes behov.

For å sikre en bedre anleggsutvikling i tråd med tilskuddsordningens formål foreslår derfor departementet at det i forskriften fastsettes krav til at fylkeskommunene prioriterer søknader i eget fylke, se forskriftens § 30 åttende ledd.

Departementet foreslår samtidig at relevante kriterier for fylkeskommunens prioriteringer, som foreslått i høringsnotatet fra 2024, forskriftsfestes:

- områder eller kommuner med levekårsutfordringer
- områder eller anleggstyper med underdekning

- anlegg med fokus på sambruk, flerbruk eller samarbeid

Det er store geografiske forskjeller mellom fylkeskommunene. Departementet mener derfor at den enkelte fylkeskommune i tillegg til kriteriene nevnt over, også bør ha anledning til å vektlegge andre kriterier basert på regionale behov i den vurderingen som skal ligge til grunn for fylkeskommunens prioriteringer. Et eksempel er regioner med store avstander.

For å sikre at de fylkeskommunale prioriteringene bygger på et bredt kunnskapsgrunnlag og lokale behov, foreslår departementet at det i forskriften fastsettes krav til for at fylkeskommunen sørger for at relevante aktører involveres i arbeidet med prioritering av søknader. Relevante aktører kan i denne sammenhengen være kommuner, organisasjoner, brukergrupper eller andre som har faglig, lokal eller strategisk tilknytning til tiltakene det søkes om tilskudd til. Involveringen skal være tilpasset formålet med prioriteringsarbeidet og innebærer at fylkeskommunen benytter hensiktsmessige måter å innhente innspill, sikre transparens og bidra til legitimitet i beslutningsgrunnlaget for prioriteringen av søknader. Dette kan foregå i form av innspillmøter, samarbeidsråd eller høringer.

Departementet presiserer at forslaget ikke innebærer at det forskriftsfestes et nytt krav til at fylkeskommunene skal utarbeide nye planer. Fylkeskommunene kan benytte allerede eksisterende planer som omfatter blant annet idrett og fysisk aktivitet og overordnede prioriteringer for anlegg.

Som redegjort for i punkt 2.2.1 mener departementet det er viktig å få bedre økonomisk kontroll på tilskuddsordningen, og at det klargjøres at dette ikke er en rettighetsbasert tilskuddsordning. Departementet foreslår derfor at det i forskriften fastsettes at fylkeskommunen kan tildele midler på grunnlag av prioriteringer inntil den økonomiske tilskuddsrammen for den enkelte fylkeskommune er benyttet, og at fylkeskommunen skal avslå søknadene som ikke blir prioritert. Se forslag til § 30 sjette ledd bokstav c. Søkere som har fått avslag på søknaden på dette grunnlaget kan fremme ny søknad om tilskudd neste søknadsår, men uten noen garanti for tilskudd. Dette innebærer også at søknadsberettigede aktører som velger å starte bygging før et tilsagn om tilskudd fra fylkeskommunen foreligger, gjør dette på eget ansvar.

Med utgangspunkt i at fylkeskommunen med hjemmel i pengespilloven § 12 tredje ledd tildeles ansvaret for forvaltningen av denne tilskuddsordningen, mener departementet at fylkeskommunene samtidig bør få større/utvidet adgang til å foreta selvstendige vurderinger i sin saksbehandling. Hvilke vurderinger dette gjelder fremgår av oversikten i punkt 2.3.

3.7.3.3 *Departementets forslag*

Fylkeskommunen skal påse at søknadene oppfyller vilkårene for å få tilskudd, inkludert korrekt beregning av tilskudd. Dersom vilkårene for tilskudd ikke er oppfylt, skal søknaden avslås.

Fylkeskommunen skal vurdere anleggsbehov i eget fylke og prioritere midler til ordinære anlegg i samsvar med denne. Hvilke kriterier som skal legges til grunn i

fylkeskommunens vurdering av anleggsbehov er foreslått regulert i forskriftens § 30. Relevante aktører skal involveres i fylkeskommunens arbeid med prioritering av søknader på grunnlag av behovsvurderingen, for eksempel idrettskrets, interkommunale friluftsråd, ungdomsråd m.m. Fylkeskommunen skal sørge for å involvere relevante aktører på en egnet måte.

Fylkeskommunen kan tildele midler til ordinære anlegg i samsvar med prioriteringer til tilskuddsrammen er benyttet. Søknader som ikke tildeles midler skal avslås. Avslåtte søknader kan fremmes på nytt etterfølgende søknadsår. Aktører som velger å igangsette bygging før et tilsagn om tilskudd foreligger, gjør dette på eget ansvar.

3.7.4 Fylkeskommunens plikt til å sende inn oversikt over tildelinger, utbetalinger mv. (§ 31)

3.7.4.1 Gjeldende regelverk

Dagens bestemmelser fastsetter plikt for den enkelte fylkeskommune til å sende inn oversikt over tildelinger av tilskudd, utbetalinger mv. til departementet.

3.7.4.2 Departementets vurdering og forslag

Departementet foreslår at dagens bestemmelser videreføres. Hvilke opplysninger som skal oversendes departementet følger av forskriftens § 31.

3.7.5 Behandling av søknader fra Svalbard mv. (§ 32)

3.7.5.1 Gjeldende regelverk

Dette er ikke regulert i dagens bestemmelser.

3.7.5.2 Departementets vurdering

Etter dagens praksis blir søknader om tilskudd til bygging og rehabilitering av anlegg fra søknadsberettigede aktører på Svalbard behandlet av departementet på grunnlag av bestemmelsene og ut fra en særlig vurdering. Søknadene tildeles tilskudd fra spillemidler utenfor den økonomiske rammen for denne tilskuddsordningen og blir fordelt gjennom hovedfordelingen av spillemidler til idrettsformål, jf. § 2 i forskrift om fordeling av Norsk Tippings overskudd til idrettsformål. Departementet mottar få søknader om spillemidler til anlegg på Svalbard. Det ble mottatt én søknad i henholdsvis 2022 og 2023. I årene 1950 til 2015 er det mottatt og tildelt tilskudd til 11 anlegg på Svalbard.

3.7.5.3 Departementets forslag

Departementet foreslår at dagens praksis videreføres, og at denne forskriftsfestes. Søknader om tilskudd fra aktører i områder som omfattes av § 2, behandles av departementet. Søknadsfristen for søknader etter første ledd er 15. november. For departementets behandling av søknader etter denne bestemmelsen skal § 33 gis tilsvarende anvendelse.

3.7.6 Opplysningsplikt (§ 33)

Dette er en ny bestemmelse.

3.7.6.1 Departementets vurdering

Departementet mener plikten til å opplyse om eventuelle feil eller mangler i en søknad, og fylkeskommunens adgang til å innhente tilleggsopplysninger er viktig for en god og korrekt saksbehandling og stadfester god forvaltningspraksis. Departementet foreslår at et vilkår om opplysningsplikt tas inn i forskriften.

3.7.6.2 Departementets forslag

Fylkeskommunen kan kreve at søker fremlegger opplysninger av betydning for behandling av søknaden. Søker og kommunen plikter straks å melde til fylkeskommunen dersom de blir oppmerksomme på at en søknad inneholder ufullstendige eller uriktige opplysninger.

Dersom etterspurte opplysninger ikke oversendes innen oppgitt frist, eller det gis uriktige opplysninger, kan fylkeskommunen helt eller delvis avslå søknaden.

3.8 Utbetaling, krav til regnskap og kontroll

I dette kapitlet omhandles regler om utbetaling av tilskudd (§ 34), bruk av rentemidler og inndratte tilskuddsmidler (§ 35), krav til regnskap og revisorkontroll (§ 36), krav til revisjon (§ 37) og tilgang til opplysninger og anlegg (§ 38).

3.8.1 Utbetaling av tilskudd (§ 34)

3.8.1.1 Gjeldende regelverk

Fylkeskommunen utbetaler tilskudd etter anmodning fra tilskuddsmottaker, og etter revisorgodkjent regnskap. Fylkeskommunen utbetaler tilskuddet til kommunen, eventuelt direkte til ikke-kommunal tilskuddsmottaker etter avtale med kommunen.

Kommunen står ansvarlig overfor fylkeskommunen og departementet for at dette skjer i overensstemmelse med vilkårene for det enkelte tilskudd. Hvis kommunen videreformidler utbetaling av tilskudd fra fylkeskommunen til søker, skal utbetaling skje uten ugrunnet opphold.

Det kan foretas delutbetaling når arbeidet er kommet godt i gang og/eller når arbeidet nærmer seg slutføring. Delutbetaling kan foretas i samsvar med fylkeskommunenes praksis. Fylkeskommunen skal i tilfelle delutbetaling, og inntil kontrollert regnskap foreligger, holde tilbake et restbeløp som utgjør minst 15 prosent av tilskuddsbeløpet.

Utbetaling av tilskuddet, eller sluttutbetaling etter tidligere delutbetaling skjer etter kommunal bekreftelse på ferdigstilling og fremleggelse av kontrollert regnskap. Dersom det kontrollerte regnskapet viser at anlegget er blitt rimeligere enn det godkjente kostnadsoverslaget som lå til grunn for tilskuddet, skal tilskuddsbeløpet justeres og restbeløp inndras. Tilskuddsbeløpet skal ikke overstige kontantutgiftene som framgår av regnskapet

3.8.1.2 *Departementets vurdering*

Departementet har gitt fylkeskommunene myndighet til å foreta fordeling, kontrollere og eventuell utbetale spillemidler. Fylkeskommunene har ivaretatt oppgaver med spillemidlene gjennom flere år, og dette er en fordeling av ansvar som fungerer godt.

3.8.1.3 *Departementets forslag*

Gjeldende regelverk videreføres.

3.8.2 Bruk av rentemidler og inndratte tilskuddsmidler (§ 35)

3.8.2.1 *Gjeldende regelverk*

Beløp som blir inndratt settes inn på rentebærende konto av fylkeskommunen.

Rentemidler og inndratte midler skal benyttes til idrettsanlegg som oppfyller de formelle kravene til å motta spillemidler. Midlene skal først og fremst være tilgjengelig ved behandling av klagesaker, enten fylkeskommunen eller departementet imøtekommer klager. Etter at klagebehandling er avsluttet, kan midlene benyttes til:

- a. ytterlige tildelinger i tråd med fylkeskommunens behovsvurderinger
- b. å gi tilskudd til idrettsanlegg utenom søknadsfristen, f.eks. tilleggsbevilgning ved mindre overskridelser

Det er et vilkår at samlet tilskudd av rente-, inndratte og spillemidler ikke overskrider maksimalsatsen til vedkommende anleggstype.

Opptjente renter og inndratte midler fordeles primært i det påfølgende år.

3.8.2.2 *Departementets vurdering*

Departementet vurderer at dagens praksis om bruk av rentemidler og inndratte midler fungerer bra og bør videreføres. Enkelte fylkeskommuner foretar en supplerende tildeling etter eventuell avsluttet klagesaksbehandling, andre fylkeskommuner stiller midlene til disposisjon ved påfølgende års tildeling dersom det er gjenværende midler.

Departementet er kjent med at det kan oppstå tilfeller der en fylkeskommune, etter å ha fordelt rentemidler og inndratte midler i tråd med regelverket, likevel vil sitte igjen med midler, f.eks. fordi det ikke er ytterligere søknader å fordele midlene til. Denne problemstillingen finnes det ikke praksis for. Departementet vil se nærmere på hvordan regelverket kan innrettes for å sikre omfordeling og en best mulig utnyttelse av disse midlene i tråd med tilskuddsordningens intensjon og formål. Mulige løsninger kan være å gi departementet hjemmel i forskriften til å inndra og omfordele slike midler, eller å gi hjemmel til at slike midler kommer til fratrekk fra senere års tilskuddsramme til den enkelte fylkeskommune. Departementet ber særlig om høringsinstansenes innspill til hvordan den skisserte problemstillingen kan løses.

3.8.2.3 *Departementets forslag*

Gjeldende regelverk videreføres.

3.8.3 **Krav til regnskap og revisorkontroll (§ 36)**

3.8.3.1 *Gjeldende regelverk*

Alle som mottar tilskudd av spillemidlene, skal føre eget anleggsregnskap.

Regnskapsføringen innrettes slik at anleggsregnskapet holdes atskilt fra de øvrige postene i regnskapet, f.eks. ved bruk av særskilte regnskapskonti eller prosjektnummer.

Anleggsregnskapet skal enkelt kunne trekkes ut fra organisasjonens/virksomhetens øvrige regnskapsposter. Det er tilskuddsmottaker som har ansvar for at regnskapsfører kjenner departementets bestemmelser.

Aktuelle tall fra anleggsregnskapet skal legges inn i anleggsregisteret.

Gjennom regnskapstall skal tilskuddsmottaker vise at tilskuddet er brukt i samsvar med forutsetningen, kravene og vilkårene i bestemmelsene.

Kommunen skal bekrefte at anlegget er fullført i samsvar med godkjent søknad før sluttregnskapet legges fram for revisor.

Når tilskuddet er 500 000 kroner eller høyere, skal anleggsregnskapet kontrolleres av kommunens revisor. Regnskap for tilskudd under 500 000 kroner kan kontrolleres av annen revisor eller autorisert regnskapsfører, eventuelt av kontrollutvalg eller tilsvarende.

Sluttutbetaling av tilskudd skjer på grunnlag av revisorkontrollert anleggsregnskap.

3.8.3.2 *Departementets vurdering*

Departementet har gitt fylkeskommunene myndighet til å foreta fordeling, kontrollere og eventuelt utbetale spillemidler. Fylkeskommunene har ivaretatt oppgaver med spillemidlene gjennom flere år, og dette er en fordeling av ansvar som fungerer godt.

3.8.3.3 *Departementets forslag*

Gjeldende regelverk videreføres.

3.8.4 **Krav til revisor (§ 37)**

3.8.4.1 *Gjeldende regelverk*

Departementet, den departementet gir fullmakt, og revisor av spillemidlene kan kontrollere at tilskuddsmidlene til idrettsformål benyttes i samsvar med forutsetningen for tildelingen.

I anleggsregisteret skal tilskuddsmottaker fylle ut kostnadsfane og legge ved bilag og bankutskrifter til revisor.

Fylkeskommunen gir kommunerevisor adgang til anleggsregisteret. Revisor legger inn sin rapport, i tråd med kravene i gjeldende standard for revisjon, som vedlegg til rapportering i anleggsregisteret.

Riksrevisjonen, departementet, departementets revisor av spillemidlene eller fylkeskommunen kan foreta kontroll av anlegget og/eller fullstendig regnskap med bilag, enten ved besøk på stedet eller ved å få materialet sendt inn.

3.8.4.2 Departementets vurdering

Departementet, den departementet gir fullmakt, og revisor av spillemidlene kan kontrollere at tilskuddsmidlene til idrettsformål benyttes i samsvar med forutsetningen for tildelingen.

3.8.4.3 Departementets forslag

Gjeldende bestemmelser om kontroll av tilskuddsmidlene videreføres.

3.8.5 Tilgang til opplysninger og anlegg (§ 38)

3.8.5.1 Gjeldende regelverk

Riksrevisjonen, departementet eller fylkeskommunen kan foreta kontroll, enten ved besøk på stedet og/eller ved å få materialet sendt inn. Tilskuddsmottaker skal legge til rette for at stedlig kontroll av anlegget kan gjennomføres.

Tilskuddsmottaker skal i forbindelse med kontroll gi alle opplysninger og utlevere all dokumentasjon av betydning for kontrollen.

3.8.5.2 Departementets vurdering

Det er viktig at tilskuddsmottaker legger til rette for eventuell kontroll etter regelverket. Det foreslås at slik kontroll kan utføres av departementet eller fylkeskommunen.

3.8.5.3 Departementets forslag

Gjeldende regelverk videreføres.

3.9 Sanksjoner og klage

I dette kapitlet omhandles inndragning av tildelt tilskudd (§ 39), tilbakebetaling av utbetalt tilskudd (§ 40) og klage (§ 41).

3.9.1 Inndragning av tildelt tilskudd (§ 39)

3.9.1.1 Gjeldende regelverk

Etter gjeldende regelverk kan departementet inndra hele eller deler av tildelte, men ikke utbetalte midler dersom vilkårene i forskriften ikke er oppfylt. Dette gjelder for eksempel ved brudd på anleggseiers plikt til å holde anlegget åpent for allmenn idrettslig virksomhet (eller på annen måte disponerer over et spillemiddelfinansiert anlegg i strid med pliktene for drift og bruk av anlegget), eller der anleggseier inngår bruks- eller leieavtaler med aktører som ikke selv kan søke om tilskudd. Departementet kan i tillegg iverksette inndragning i særskilte tilfeller etter at saken er forelagt fylkeskommunen.

Bestemmelsene om inndragning av ikke utbetalte midler er ment å sikre at offentlige midler forvaltes i tråd med formålet for ordningen, og at midler ikke utbetales eller beholdes i strid med gjeldende vilkår.

Den enkelte fylkeskommune har en mer begrenset adgang til å inndra midler etter dagens bestemmelser. Fylkeskommunen skal inndra midler som ikke er anmodet utbetalt innen to år etter tildeling, regnet fra datoen angitt i tildelingsbrevet. I tillegg skal fylkeskommunen inndra restbeløp dersom de faktiske kostnadene ved prosjektet er lavere enn det godkjente kostnadsgrunnlaget, og dette medfører at det utbetalte tilskuddet overstiger det reelle tilskuddsbehovet. Slik inndragning skal foretas av den fylkeskommunen som har tildelt tilskuddet. I særlige tilfeller kan fylkeskommunen gi utsettelse på to års frist for innlevering av revidert regnskap.

3.9.1.2 Departementets vurdering

Gjennom fylkeskommunens rolle som forvaltningsmyndighet for denne tilskuddsordningen er fylkeskommunen i direkte og løpende kontakt med søker gjennom hele saksbehandlingen og ivaretar ansvaret for både søknadsprosessen, tildeling av tilskudd og eventuelle utbetalinger av tilskuddsmidler. Fylkeskommunen har nødvendig kjennskap til den enkelte sak og det faktiske grunnlaget som kreves for å foreta en forsvarlig vurdering av om vilkårene for inndragning av midler er oppfylt.

Departementet legger derfor til grunn at det er fylkeskommunen, som forvaltningsmyndighet, som har det nærmeste og mest kvalifiserte grunnlaget for å foreta en vurdering av en eventuell om inndragning av tilskudd.

Departementet foreslår derfor at fylkeskommunen gis en utvidet myndighet til å foreta inndragning av tilskudd. Forslaget vil etter departementets syn innebære en styrking av fylkeskommunens rolle som forvaltningsmyndighet, og vil samtidig kunne bidra til å sikre en mer effektiv og helhetlig forvaltning av tilskuddsordningen.

3.9.1.3 Departementets forslag

Inndragning av tildelt tilskudd foreslås regulert i forskriften § 39. Gjeldende regler for inndragning videreføres, men det foreslås samtidig at fylkeskommunens myndighet utvides slik at de gis kompetanse til å fatte vedtak om inndragning av tildelte tilskudd.

Etter bestemmelsens annet ledd siste punktum kan inndragning også iverksettes av departementet etter at saken er forelagt fylkeskommunen.

3.9.2 Tilbakebetaling av utbetalt tilskudd (§ 40)

3.9.2.1 Gjeldende regelverk

Etter dagens bestemmelser har både departementet og fylkeskommunen myndighet til å fatte vedtak om tilbakebetaling av tilskudd.

Departementet kan kreve tilbakebetaling av utbetalt tilskudd dersom anleggseier ikke oppfyller vilkårene for drift, bruk eller disponering av anlegget slik dette følger av kapittel 4 i bestemmelsene. Dette gjelder både ved direkte brudd på vilkårene og ved rettslig eller faktisk disponering over anlegget uten innhenting av skriftlig forhåndssamtykke fra departementet (punkt 4.3 i bestemmelsene).

Tilbakebetalingsbeløpet beregnes etter en modell som tar hensyn til hvor lang tid som har gått siden ferdigstillelse av anlegget. For nærmiljøanlegg og ordinære anlegg innen 10 år etter ferdigstillelse skal hele det utbetalte tilskuddet tilbakebetales. For ordinære anlegg fra og med år 11 etter ferdigstillelse nedskrives beløpet lineært med 1/20 per år frem til og med år 30.

Etter dagens bestemmelser anses manglende innlevering av regnskap som et brudd på vilkårene for å motta tilskudd. Fylkeskommunen har adgang til å kreve tilbake utbetalt tilskudd når det foreligger brudd på tilskuddsmottakers plikt til å levere regnskap, jf. punkt 6.2.6 i dagens bestemmelser eller hvis kostnadene i revidert regnskap er mindre enn i godkjent søknad.

3.9.2.2 Departementets vurdering

Fylkeskommunen har i kraft av sin rolle som forvaltningsmyndighet for tilskuddsordningen godt kjennskap til de enkelte anleggsprosjektene og har ansvaret for oppfølging av søker/anleggseier over tid. Departementet vurderer derfor at fylkeskommunen bør gis myndighet til å fatte enkeltvedtak om tilbakebetaling av utbetalt tilskudd ved brudd på fastsatte vilkår for drift, bruk eller disponering av et spillemiddelfinansiert anlegg, samt foreta vurdering av eventuell nedskriving av beløpet som skal tilbakekreves. Brudd på vilkårene kan for eksempel omfatte anlegg som ikke er oppført i tråd med forutsetningene, eller ikke er tilgjengelig for idrettslig bruk på grunn av manglende vedlikehold eller andre forhold. I enkelte tilfeller vil det også være behov for at det foretas stedlig befaringsbefaring før det kan fattes vedtak om tilbakebetaling.

Departementet foreslår derfor at det i forskriften gis hjemmel til at fylkeskommunen kan vedta krav om tilbakebetaling av utbetalt tilskudd tilsvarende den myndigheten departementet har etter dagens bestemmelser. Det vises til at regelen praktiseres strengt, og departementet legger til grunn at fylkeskommunene viderefører dagens praksis innenfor rammen av den utvidede myndigheten som foreslås. Forslaget innebærer en tydeliggjøring og styrking av fylkeskommunens rolle i forvaltningen av tilskuddsordningen og skal samtidig legge til rette for en mer effektiv oppfølging av brudd på de vilkårene som gjelder for denne tilskuddsordningen.

Departementet mener dagens regler for beregning av krav om tilbakebetaling av tildelt tilskudd fungerer godt og foreslår at disse videreføres i forskriften.

3.9.2.3 *Departementets forslag*

Tilbakebetaling av utbetalt tilskudd er foreslått regulert i forskriften § 40.

Bestemmelsen viderefører i hovedsak gjeldende regler, men det foreslås samtidig at fylkeskommunen får en utvidet myndighet til å fastsette krav om tilbakebetaling av utbetalt tilskudd. Dette innebærer i tillegg at den enkelte fylkeskommune kan vurdere om vilkårene etter forskriften er brutt og fatte vedtak om tilbakebetaling av utbetalt tilskudd basert på gjeldende nedskrivningsmodell.

Bestemmelsens annet ledd gir regler for hvordan krav om tilbakebetaling etter første ledd skal beregnes og er en videreføring av gjeldende bestemmelser.

3.9.3 **Klage (§ 41)**

3.9.3.1 *Gjeldende regelverk*

Fylkeskommunene er med hjemmel i kongelig resolusjon av 3. april 1987 delegert myndighet til å foreta fordelingen av de midler som årlig skal fordeles til idrettsformålet «bygging av anlegg for idrett og fysisk aktivitet», jf. § 3 første ledd bokstav a, jf. annet ledd i forskrift om fordeling av Norsk Tippings overskudd til idrettsformål.

Fylkeskommunens enkeltvedtak etter dagens bestemmelser om tilskudd til anlegg for idrett og fysisk aktivitet kan påklages til Kultur- og likestillingsdepartementet, jf. forvaltningsloven § 28 andre ledd siste punktum.

På enkelte områder er det likevel departementet som fatter enkeltvedtak etter bestemmelsene. Dette gjelder blant annet saker om dispensasjon, forhåndssamtykke for enkelte rettslige og faktiske disposisjoner over anlegg og tilbakekreving av tildelt tilskudd. Klageinstans for departementets enkeltvedtak er Kongen i statsråd, jf. forvaltningsloven § 28 første ledd. For øvrig gjelder forvaltningslovens alminnelige regler om klage og omgjøring, jf. kapittel VI.

3.9.3.2 *Departementets vurdering*

Departementets forslag til forskriftsregulering av tilskuddsordningen for bygging og rehabilitering av anlegg for idrett og fysisk aktivitet har hjemmel i pengespilloven § 12 tredje ledd første punktum. Bestemmelsen fastsetter krav til at oppgaver til fylkeskommuner og kommuner også når det gjelder forvaltningen av overskuddet fra Norsk Tipping til idrettsformål skal tildeles i forskrift. Dette innebærer at departementet ikke har anledning til å delegere slik myndighet til fylkeskommunen og kommunen.

Forskriften regulerer den nærmere tildelingen av oppgaver og ansvar til fylkeskommunene og kommunene når det gjelder forvaltningen av den delen av overskuddet som skal fordeles årlig til idrettsformålet bygging og rehabilitering av anlegg for idrett og fysisk aktivitet. Det vil være opp til fylkeskommunen og kommunen å løse oppgavene innenfor rammene forskriften fastsetter.

Dette innebærer blant annet at de alminnelige reglene om klageinstans i forvaltningsloven § 28 andre ledd kommer til anvendelse. Hovedregelen etter bestemmelsens første punktum

er at fylkestinget eller kommunestyret, eller en særskilt klagenemnd opprettet av disse, er klageinstans for vedtak truffet av et kommunalt eller fylkeskommunalt organ. Dette innebærer at der andre organer enn fylkestinget (eller kommunestyret) har fattet enkeltvedtak vil ikke departementet være klageinstans. Når vedtak treffes av fylkestinget, kommunestyret eller det øverste organet i et eget rettssubjekt som har fått overført myndighet fra kommunen eller fylkeskommunen er likevel departementet klageinstans. Videre følger det av forvaltningsloven § 34 andre ledd tredje punktum at «der statlig organ er klageinstans for vedtak truffet av en kommune eller en fylkeskommune, skal klageinstansen legge stor vekt på hensynet til det kommunale selvstyre ved prøving av det frie skjønn».

Hvem som er klageinstans for fylkeskommunens enkeltvedtak etter forskriften vil dermed avhenge av hvilket organ som har truffet vedtaket. Departementets forslag til ny forskrift legger myndigheten til «fylkeskommunen», og det vil derfor være opp til den enkelte fylkeskommune å organisere den nærmere saksbehandlingen på den måten som passer best, for eksempel ved at fylkestinget delegerer søknadsbehandlingen til andre organ innad i fylkeskommunen. Dette er i tråd med kommuneloven § 5-3 og veilederen for statlig styring av kommuner og fylkeskommuner retningslinje 5 og kapittel 4.4.3. Fylkeskommunens saksbehandling er regulert i forskriften § 30. Det vises til nærmere omtale av denne bestemmelsen i punkt 3.7.3.

3.9.3.3 Departementets forslag

Departementet foreslår at det i forskriften inntas en bestemmelse som fastslår at fylkeskommunens enkeltvedtak fattet med hjemmel i forskriften kan påklages etter reglene i forvaltningsloven, som blant annet gir regler om klagefrist, klageinstans og krav til saksbehandling.

Det er som påpekt over opp til den enkelte fylkeskommune å organisere klagebehandlingen slik at klageinstansen kan være et annet organ innenfor fylkeskommunen, for eksempel en politisk komité eller administrativ enhet, avhengig av fylkeskommunens interne delegasjonsreglement og organisering. Der enkeltvedtaket treffes av fylkestinget eller av det øverste organet i et eget rettssubjekt som har fått overført myndighet fra fylkeskommunen, er departementet klageinstans for fylkeskommunens vedtak.

Klageadgang følger direkte av forvaltningsloven § 28. En eksplisitt henvisning til forvaltningsloven i forskriften, jf. § 41, bidrar både til å tydeliggjøre klageadgangen for søkere og andre brukere av ordningen, samtidig som bestemmelsen bidrar til å synliggjøre at klageinstans for fylkeskommunens enkeltvedtak etter forskriften vil variere, avhengig av den enkelte fylkeskommunes organisering.

3.10 Ikrafttredelse, opphevelse av kongelig resolusjon, endring i annet regelverk mv.

Departementet legger opp til at forskrift om tilskudd til bygging og rehabilitering av anlegg for idrett og fysisk aktivitet skal tre i kraft 15. juni 2026, jf. forslag til § 42 i

forskriften. Dette samsvarer med tidspunktet for når nytt søknadsår i tilskuddsordningen inntreffer.

Dagens bestemmelser om tilskudd til anlegg for idrett og fysisk aktivitet gjelder inntil forskriften trer i kraft. Det er derfor ikke behov for overgangsregler.

Departementet vil i forbindelse med vedtak av ny forskrift fremme forslag om at kongelig resolusjon av 3. april 1987, som gir hjemmel for dagens delegering av myndighet til fylkeskommunene, oppheves gjennom ny kongelig resolusjon.

Som følge av at dagens tilskuddsordning for anlegg til idrett og fysisk aktivitet foreslås forskriftsregulert, er det behov for å foreta mindre endringer i forskrift av 5. desember nr. 2122 om fordeling av Norsk Tippings overskudd til idrettsformål.

§ 2 – annet ledd (fullmakt utgår)

§ 3 – annet ledd utgår

§ 4 – fullmakt utgår

4 Økonomiske og administrative konsekvenser

Forskriften viderefører i all hovedsak dagens tilskuddsordning. Fylkeskommunene vil likevel få noen flere oppgaver knyttet til forvaltningen av tilskuddsordningen sammenliknet med i dag, se punkt 2.3 og 4.1 under. Departementet vurderer at de nye oppgavene kan utføres innenfor rammene av eksisterende ressurser.

En presisering av hovedformålet med ordningen vil i hovedsak ikke få betydning for dagens søkere, med mulig unntak for enkelte medlemsorganisasjoner i Norsk Friluftsliv som ikke har idrett, fysisk aktivitet eller friluftsliv som hovedformål.

Den økonomiske rammen for tilskuddsordningen fordeles av Norsk Tippings overskudd til idrettsformål i tråd med fastsatt fordelingsnøkkel etter pengespilloven § 12 første ledd nr. 5. Eventuelle endringer i tilskuddsordningen som følge av denne høringen, vil skje innenfor denne rammen.

4.1 Fylkeskommunalt nivå

Fylkeskommunene har i dag flere forvaltningsoppgaver vedrørende ordningen for spillemidler til anlegg for idrett og fysisk aktivitet. Forslag til forskrift innebærer en videreføring av fylkeskommunens oppgaver og ansvar. Samtidig innføres det noen tydeligere plikter for fylkeskommunen når det gjelder behovsvurderinger og prioriteringer av anlegg. Det vises til punkt 2.3 for en oversikt over de nye oppgavene.

Departementet vurderer at forskriftsfesting av behovsvurderinger ikke vil medføre merarbeid for fylkeskommunene da disse i praksis allerede foretar slike vurderinger. Det er utfra dagens bestemmelser krav til at kommunene må ha gjeldende planer for fysisk aktivitet, idrett og friluftsliv. Det innføres heller ingen plikt for fylkeskommunen til å

utarbeide nye planer, men det legges opp til at prioriteringer og vurderinger kan gjøres innenfor eksisterende planverk.

Etter dagens bestemmelser fatter fylkeskommunen årlig politisk vedtak om fordeling av spillemidlene til anlegg. I ny forskrift må fylkeskommunen legge behovsvurderingene, basert på kriteriene nevnt i pkt. 3.7.3, til grunn når de skal prioritere tildeling av spillemidler til anlegg. Fylkeskommunen får også utvidet myndighet til å innhente opplysninger og dokumentasjon fra søkere, og samtidig å avslå søknader. Dette vil kunne gi en mer effektiv saksbehandling og kunne lette deler av den administrative byrden for fylkeskommunene.

Når det gjelder områder der det foreslås å overføre myndighetsansvaret fra departementet til fylkeskommunen, jf. pkt. 2.3 er dette oppgaver fylkeskommunen allerede utfører til en viss grad, men der ansvaret presiseres.

Fylkeskommunene mottar årlig tilskudd fra Norsk Tippings overskudd til idrettsformål til utviklingsarbeid i forbindelse med forvaltningen av tilskuddsordningen. For 2025 ble det fordelt 2,4 mill. kroner til dette formålet. Det er i utgangspunktet stor fleksibilitet i hvordan fylkeskommunene kan benytte disse midlene. Midlene brukes blant annet til kurs for kommuner og frivilligheten om tilskuddsordningen for anlegg for idrett og fysisk aktivitet, og faglig utvikling for ansatte i administrasjonen. Departementet vurderer at oppgavene nevnt i punkt 2.3 ikke vil medføre økt arbeidsbelastning av betydning for fylkeskommunene.

4.2 Kommunalt nivå

Forskriften fastsetter krav om at anlegg det søkes om midler til, både skal omtales og prioriteres i en kommunal plan, jf. forskriften § 29. I dette kravet ligger at kommunene må ta en mer aktiv stilling til anleggsbehovene sine når de utarbeider og reviderer planer. Forslaget antas ikke å ha økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning siden forskjellen fra dagens krav er at kommunen må foreta prioriteringen tidligere i sitt arbeid, dvs. ifm. planarbeidet i stedet for, som i dag, når de skal sende inn søknadene til fylkeskommunen.

Departementet vurderer at forslag til forskriftsregulering av dagens tilskuddsordning for bygging og rehabilitering av anlegg for idrett og fysisk aktivitet ikke får vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning for fylkeskommunene og kommunene.